

KEDİ

ISSN 1303-3305

YAZ

1995

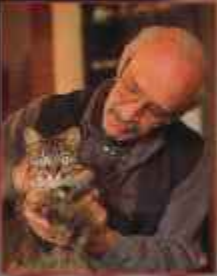
sayı: 10

Bilge Karasu ve kediler...

Leman Erkin'in aöyleşi

Fatih Çelik... Kedi ailesiydi...

Kutup ayıları...

Kızıniz yapılanınca...

BİBİK

Bibik'le ilk tanıştığım gün Bilge Bey çok şaşırmıştı. Bibik öyle herkese yüz vermezmiş. Hele kadınlardan hiç hoşlanmazmış. Kendisine dokunmasına izin verdiği üçüncü ya da dördüncü kadın benmişim. O zamanlar kedim yoktu. Kedileri de iyi tanımazdım. Ama Bibik kapı kapıda beni karşıladığında öyle kocaman, öyle tatlı bakıyordu ki bana, hemen diz çöküp onu okşamaya başladım. Canım, cicim gibi sözler çıkıveriyordu ağzımdan Bilge Bey'in o hayret dolu bakışını hiç unutamam.

Bibik'le olan biten muhabbetimiz bu kadar olacaktı. Sanı Sanırım Bibik boş bulunmuştu. Yoksa benim onu okşamama asla izin vermezdi. Daha sonraki ziyaretlerimde ilk günün acısını çıkarırcasına benden uzak durdu. Bu işe bozuldum ama belli etmedim. Daha sonra da bu sözleri Bilge Bey'in kendi kaleminden okuyacaktım: ".. Kedi sevmek, kedinin, kendisini seven (kendisinin de sevdiği) kişi karşısındaki umursamaz bağımsızlığını baştan kabul etmek demektir. O umursamaz bağımsızlığı, sırası gelince, kendi de göstermek olanağını -çocukça bir haklılık duygusuyla- elinde tutmak demektir. Kedi, kendi canı istediği zaman sokulur size; canı istemiyorsa, çağrılarınızı karşılıksız bırakır".

Bibik'le ilişkimiz onun çizdiği sınırlar içinde gelişti. Bazen yanımdan geçerken ayağıma şöyle bir sürtünürdü ama asla gelip kucığına ya da yanına oturmazdı. Hele bir daha dokundurmak, asla. Boyun eğmekten başka bir çarem yoktu.

Bibik, Bilge Bey'in eline neredeyse sekiz günlükken gelmiş. Sokakta bulmuş onu. Onunla on dört sene yaşadı. O süre içinde de dışarıya bir ya da iki kez çıkarılmış. O da zorunluluktan. Onun için dünya, insanlar arasında adı Bilge diye bilinen adamla, ev diye tanımlanan mekanla ve arada sırada oraya gelen, Bilgeye benzeyen (sadece benzeyen) insanlarla sınırlıydı. Tabii, düşlerini kimse bilemezdi. Belki Bilgeye fısıldardı onları. Ama öyle bile olsa Bilge Bey bunları bize asla aktarmazdı. Tam bir dostluktu onlarınki.

Bir gün Bilge Beyin yerden Bibik'e ait bir bryk topladığını görmüştüm. Yaşlıydı Bibik. Ona ait bir şey kalsın geriye istiyordu. Bibik'in ölümünden sonra Bilge Beyin evine gittiğimde, duvarda asılı fotoğrafının yanında bir de bryk demeti vardı. Bilge Bey anlaşılan epey toplamıştı onlardan.

K e d i d e k i l e r

Damdan Dama	4
Leman Sam ile Söyleşi Sema Öğünlü	7
İhtiyar Kediler	10
Kediler Bilge Karasu	14
Şiir Judith Herzberg	19
Kutup Ayıları Leyla Tiryakioğlu	20
Kedilerin Uyku Alışkanlıkları	25
Kedi Olsaydınız	29
İç Kanama ve Yanıklar	31
Öykü Colette	33
Kedi Testi	37

KEDİPANO

Bu lanet kedinin tuvalet alışkanlığı kazanması şart mıydı sence?

Hayvan dostları Yargıtay'ı protesto etti

Hayvan Dostları, apartmanda köpek beslenemeyeceğine dair bir kararın Yargıtay 18. Hukuk Dairesince onanmasını protesto için gösteri yaptılar.

Ankara- Hayvan Dostları, yerel bir mahkemenin apartmanlarda kedi ve köpek beslenemeyeceğine ilişkin bir kararının Yargıtay tarafından onanmasını protesto ettiler. Yargıtay binasının Atatürk Bulvarı girişine gelen bir grup hayvan dostu, üzerinde sokağa atılan kedi ve köpeklerin fotoğraflarının yer aldığı dövizleri Yargıtay binasının demir parmaklıklara astı.

İnci Eninanç'ın Hayvan Dostları adına dağıttığı basın açıklamasında, hayvanların doğasını kirleten, onların yaşamına saygı duymayanların insan haklarından sözetmeye hakları bulunmadığı kaydedildi.

Hayvan sevgisinin, çağdaş uygarlık düzeyinde korunması gereken bir sevgi olduğu kaydedilen açıklamada, yasalardan beklenen gerçek adaletin sağlanması için bu konudaki yasal düzenlemelerin yapılması istendi.

MAViŞ

İki yaşındayım. Hoş bir bayan siyamım. Benimle oynaşacak bir bay arıyorum. *Gece:356 88 59 Gündüz: 310 53 30*

Çeşitli okullardan gelen bir grup öğrenci, ellerinde "Yaşam Doğa ile Güzeldir", "Hayvan Seven Suç İşleyemez", "Doğa Hayvan Sevgisiyle Korunur" yazılı pankartlarla Hayvanat Bahçesi'ni gezdiler.

Ankara- Ankara Veteriner Hekimler Odası ve Çocukları Suç ve Suçlulardan Koruma Vakfı, 4 Ekim Hayvanları Koruma Günü nedeniyle, çocuklarla birlikte Hayvanat Bahçesi'nde etkinlik düzenledi.

Çeşitli okullardan gelen öğrencilerle Çankaya Belediyesi Sevgi Kreşi öğrencilerin-

den oluşan bir grup, ellerinde "Yaşam Doğa ile Güzeldir", "Hayvan Seven Suç İşleyemez", "Doğa Hayvan Sevgisiyle Korunur" yazılı pankartlarla Hayvanat Bahçesi'ni gezdiler. Oda Başkanı Nesrin 'Korkut, Hayvanat Bahçesi'ne yapılan ziyaret sırasında "Giderek betonlaşan kentlerde yaşam mücadelesi

veren, yaşama anlam katan bu dostları yok etmeyelim" dedi.

Sevgiyi aşılalım

"Çocuklarımıza sevgiyi, arkadaşlığı, sorumluluğu aşılammamızda önemli katkıları olan hayvanların yaşamlarını yasalarla güvence altına alalım. Çocuklarımızın gözün-

de, gerek hareketleri, gerekse TV, sinema gibi yayın organlarındaki filmleri ile bir kişilik, arkadaş, dost özelliğini kazanan hayvanları yine onların önünde katlederek ruhsal yapılarını bozmayalım." diyen Korkut herkesi, Hayvanları Koruma Yasası'nın çıkması için uğraş vermeye çağırdı. (aa)

**Geçmiş olsun
ŞİŞMAN**

**Sevgili şişmanımız,
artık yavaş yavaş
iyileşiyorsun diye
çok seviniyoruz.**

KEDİ

Sayı: 10 Yaz 1995 Üç ayda bir çıkar

Sahibi ve Sorumlu Müdürü

Fatih Erdoğan

Mavibulut Yayınları

Yeniçarşı Cad. 33/2 Ferah Ap. 80060

Galatasaray İstanbul

Tel:(0212) 252 63 75-76

Faks:(244'08 60)

Yayın Kurulu

Najla Osseiran, Sema Ögünlü

Kapak Tasarım

Yılmaz Aysan

Kapak Fotoğrafı

Najla Osseiran

Danışmanlar

Bilge Karasu, Tan Oral, Ju-en

Veteriner Kliniği

Baskı

Ayhan Matbaası (518 24 14)

Çorbada Tuzu Olanlar

Leyla Tiryakioğlu, Mustafa

Arsıantunah, Tomris Uyar, Müfide

Pekin, Leman Sam, Selma Erdoğan

Çorbaya Kuyruğu Batanlar

Balaban, Bıyık, Biber, Bekir,

Cahide, Havuç, Haydut, Gizmo,

Roman, Kaplan, Fritzy, Lokum,

Lucky Lucy, Maçini, Miyak, Musti,

Susam, Tırmık, Tedi, Tekir, Ponçık,

Piknik, Şişman, Bibik, Kuki

Keditör'den

Kedi dergisini çıkaranların çoğunun, çok değil, beş altı yıl öncesine dek kedilerle pek bir alışverişinin olmadığını öğrenmek garibinize gidebilir. Ama öyleydi. Kedi sevgisi, başka pek çok şeyi de kendisinden öğrendiğimiz bir hocamızdan geçti bizlere: Bilge Karasu'dan.

Kedi beslemekten çok hayatını kedisiyle paylaşırdı, metinlerinde sevmekten sevmekten söz açıldığında (yani sık sık) satır *aralarında kediler dolaşmaya* başladı; başkalarına karşı körleşen, zulmü olağanlaştıran insanları yazdığında *da*, satır *aralan* yine kaçışan *kedilerle dolard*.

Kedi dergisi olarak, yayın hayatına atılışımız öncesinde ve sonrasındaki yüreklendirici desteği için, *geçenlerde yitirdiğimiz Bilge Karasu'ya şükran* borçluyuz. Edebiyat dünyası bir büyük yazarı yitirdi, pek çok kişi sevgili bir dostu, bir ustayı yitirmenin acısını yüreğinde hissetti, kedisi Bıyık gibi Kedi dergisi de öksüz kaldı.

Anısı önünde saygıyla eğiliyoruz, saygı ve sevgiyle.

Damdan

Kedi Köpek Öldürene Bir yıl Hapis

Çevre Bakanlığı'nın hazırladığı **"Hayvanları Koruma Yasa Taslağı"** ile hayvanlara bir değer biçiliyor: Taslakla birlikte, sokakta yaşayan sahihsiz hayvanların öldürülmesi yasaklanıyor. Kasıtlı olarak evcil hayvanların öldürülmesi durumunda ise bir yıla kadar hapis cezası verilmesi uygun görülüyor. Çevre Bakanlığı'nca uluslararası anlaşmalar, veteriner fakülteleri ve çeşitli hayvan derneklerinin katkılarıyla hazırlanan yasa taslağı, hasır altı edilmezse önümüzdeki günlerde görülecek. Taslağın iyi bir yanı da, insanların cezalandırılmasından önce, eğitim yoluyla hayvan sevgisi aşılmasına yer verilmiş olması. İlk, orta ve yüksek öğretim kurumlarına Çevre ve Doğa dersi konulması, radyo ve televizyonda bu konuda eğitici yayın yapılmasını öngörüyor.

Taslak, doğada yaşayan ve türü azalmakta olan hayvanları da unutmamış. Doğada özgürce yaşayan hayvanların yakalanması ve av amacıyla eğitilmeleri yasaklanmış. Ayrıca, hayvanları film çekme, gösteri ve reklamlarda kullanma yasağı da getirilmiş. Hayvanlar üzerinde ancak izinle deney yapılabilir maddesi eklenmiş.

Taslakta, her ilde hayvan sorunlarıyla ilgilenen, vali başkanlığında bir kurul oluşturulması öngörülüyor. Bu kurul, il çevre müdürlüğü, kamu kuruluşları, belediye, fakülte, baro temsilcileri ve veterinerlerden oluşuyor. Hay-

van koruma derneklerine ise klinik ve barınaklar açma konusunda bazı yükümlülükler getiriliyor.

Yasaya aykırı hareket edenlere 5 milyon liraya kadar para cezası uygulanacak. Hayvan haklarını ihlal edenlere 6 aya kadar hapis, hayvanlarla ilgili mesleklerde çalıştıkları halde hayvanlara kötü davrananlara 2 yıla kadar meslektan uzaklaştırma ya da 6 ay hapis cezası verilebilecek.

İnsan haklarından dem vurmanın bile sakıncalı olduğu şu günlerde, böyle bir yasa taslağının hazırlanabilmiş olması sevindirici. Ayrıca, hayvan haklarının ihlalini önlemek için cezalandırma yöntemlerinden önce, insanların erken yaşlardan itibaren eğitilmelerine de değinilmesi hayvanseverler tarafından sevinçle karşılandı. Ancak, görünen o ki, doğada yaşayan ve türleri azalmakta olan hayvan avı, kürk ticareti ve hayvan deneyleri tümüyle yasaklanmadıkça hayvanseverler korkulu rüyalar görmeye devam edecek.

Fransa ve Amerika'da Kürk Aleyhtarı Gösteriler

Kış mevsimine girerken, geçtiğimiz aylarda Fransa ve Amerika'da kürk aleyhine gösteriler yapıldı. Paris'te yapılan gösterinin en renkli si-

ması Brigitte Bardot'ydu. Yaşamını hayvan hakları için mücadeleye adanmış yıldız, kürk giyilmesinin yasaklanmasını isteyen kalabalık arasında, Paris caddelerinde kürk yaktı. Amerika'daki gösteriler ise olaylı geçti. Kürk mağazalarının kapılarına kendilerini zincirleyen göstericiler, kürklere kırmızı boya püskürttüler ve yaktılar. "Kürk Ölümdür", "Kürk Cınayettir" gibi sloganların atıldığı gösteriye polis müdahale etti. Hayvanseverler ufak çapta bir dayak bile yediler.

**Onların Hikayeleri/
Türkçesi: Engin Sunar/
OzanYayıncılık/
Ederi:110.000 TL**

Bu kitap okumamakta direnen tüm insanlara inat yayımlanmıştır.

Hani o kürklerini sırtlarınıza attığınızKimi zaman da boyunlarına tasma takarak

dolaştırdığınız canlılar var ya....

Dostlarımız hayvanları anlamak, öğrenmek ve sevmek üzerine bir armağan bu kitap. Dünya edebiyatçılarından seçme öyküler. Kimler yok ki, hayvan dostları arasında. **Marcel Ayme, Lamartine, Colette, Andersen, Flaubert, Bazin** ve niceleri...

Bu sayısız ürünler; gelincikler, peygamber çiçekleri, dolgun başaklar, isimsiz buğdaygiller ve bazen de biraz toprak bu sayfalarda gözlerinizin önüne seriliyor... Herşey bu öykülerde okunmaya açıktır. Bu doğanın şiirselliğinin, bilimin ve bilgeliliğin kitabıdır. (**Fernand Mery**)

Peki ya bir öküz okumayı öğrendiğinde, felsefe, sanat ve edebiyatı keşfettiğinde, şirirler okumaya başladığında, matematiksel formüllere kafa yorarak denklemleri çözmeye çalıştığında nasıl bir ruh haline girer?

Ya onu karasabana koşan sahibi onu deneyler yaparken görürse ne düşünür?

Yanıtlar öykülerin satır aralarında....

Ne Kitapsız Ne Kedisiz /Bilge Karasu/ Metis Yayınları/ 1994

Bilge Karasu'nun çeşitli tarihlerde dergilerde yayımlanmış denemeleri ilk kez bir kitap olarak bir araya getirilmiş. **Ne Kitaplı, Ne Kitapsız**, İmge Üretiminde **Roman Hâlâ İlk Sırada**, **İletişimin Güçlükleri Üzerine**, **"Yeni" Dediğimiz Üzerine**, **Cinayetın Azı Çoğu**, **Bir Hayvanla Yaşamak**, **"Dostlarım Üzerine"** diye Söze Girişerek, **Bilge Karasu Adlı Birinin 50. Yaşı Üzerine Metin Taslağı'ndan** oluşan de-

nemeler seçkisi'nde yer alan **Cinayetın Azı Çoğu ve Bir Hayvanla Yaşamak**, dergimizin önceki sayılarında yer almıştı.

Bilge Karasu'nun yeni üzerine, yenilik üzerine söylediği şeylere bir göz atıp, kedilerin bu konuda biz insanlardan ne kadar ileride olduklarını gördük, bir kez daha şaşırdık. Çünkü Karasu, yeniliğe açık kesimi şöyle tanımlıyor:

/yeniliği kabule hazırdır.

/yeniliği yenilik olduğu için reddetmeğe kalkışmaz

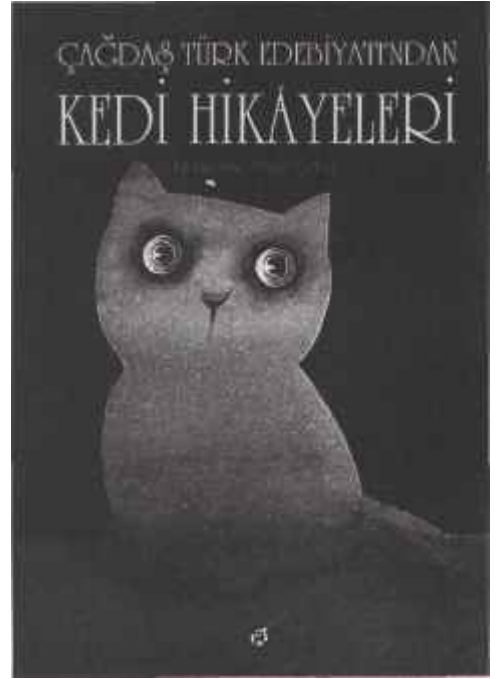
/yeniliğin getirdiği sarsıntıyı bir kıyamet belirtisi diye görmeğe kalkanlarla eğlenmekten hoşlanır.

/iyi buldukça yeniliği savunabilir.

/yeniyi ister, gördüğü zaman ondan yana olabilir.

Ne dersiniz, sizce kediler yenilikçi mi?

İnsanlar ve hayvanlar için yeni ufuklar edinmemizi sağlıyor Bilge Karasu yine.

Çağdaş Türk Edebiyatı'ndan KEDİ HİKAYELERİ/Derleyen Alper Çeker/Parantez Yay./ 1995

Çağdaş Türk yazarlarından derlenmiş 25 kedi hikayesini içeren bu kitap Türk toplumunun kediyne ne kadar içli dışlı olduğunu bir kez daha gösteriyor. **Sait Faik, Ferit Edgü, Tomris Uyar, Bilge Karasu, Rifat Ilgaz ve Aziz Nesin** bu 16 yazardan sadece birkaç tanesini oluşturuyor. Zevkle okuyacağınızı düşündüğümüz bu kitaptan Aziz Nesin'in kısa bir öyküsünü burada yayınlamak istedik.

Hayvanlar Günü Kutlandı.

Hepimizin Hayvanlar Günü kutlu olsun. Umarız bizi önümüzdeki günlerde daha duyarlı bir dünya bekliyordun

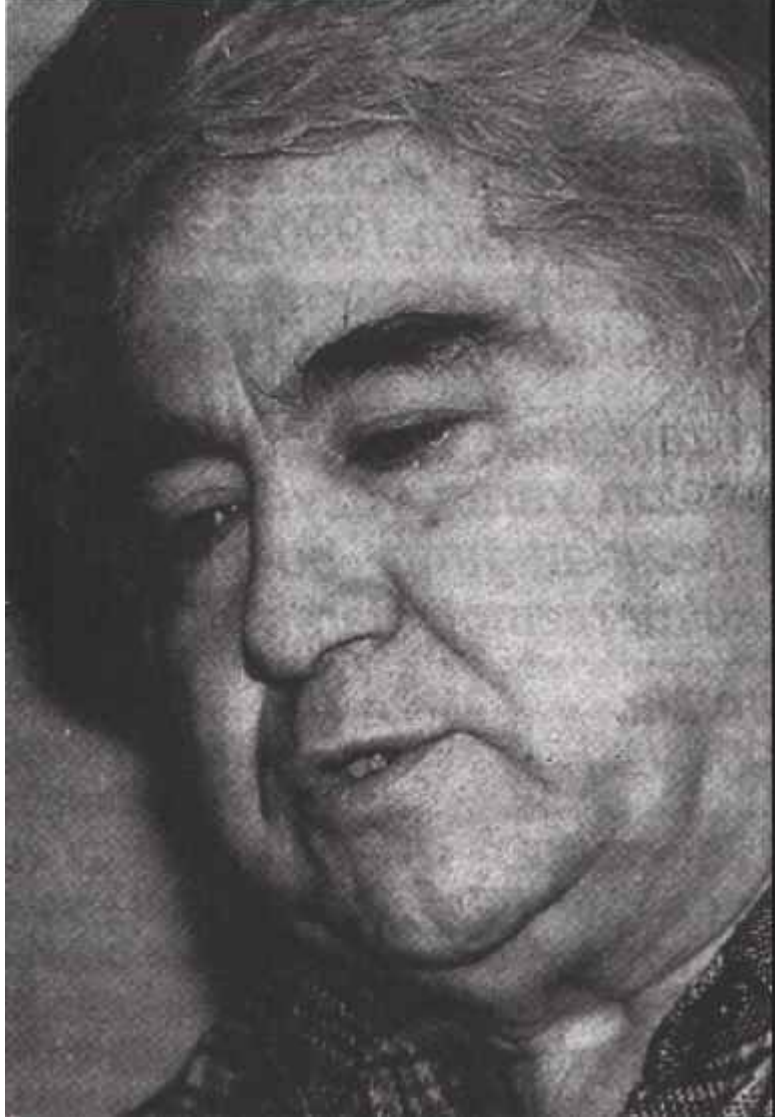
Damla'nın Yiğitliği

Bir yağışlı gündü.. Oğlum Ali, yağmurda ıslanmış küçücük bir kedi yavrusu görmüş sokakta. Acımış. Eve getirmiş. O denli küçüktü ki, adını Damla koyduk. O Damla, büyüdü, büyüdü, damla olmaktan çıktı, bir göl oldu. Besili, bakımlı, kocaman bir kedi.. Üstelik çok yırtıcı, kavgacı bir kedi.. Tam bir sokak kedisi. Kulağı kavgadan yırtılmış, her zaman kirli, yaralı, bereli..

Şu olayı eşim anlattı:

"Yolda, alçak bahçe duvarının üstünde beş-altı kedi vardı. Bizim Damla da karşıdan ağır ağır geliyordu. Komşunun kurt köpeği, birer bahçe kapısından fırlayıp kedilerin üstüne atıldı. Kediler çil yavrusu gibi dağıldılar. Her biri bir yana kaçtı. Kimi ağaçların tepesine, kimi duvarların üstüne, kimi evlerden içeri kaçtı.. Kurt köpeği, hem havlıyor, hem kuyruğunu sallayıp duruyordu. Kedilerden birini pençesine geçirse boğup parçalayacak gibiydi.

Bu arada bizim Damla, oralarda sanki hiç öyle bir olay olmamış gibi kurt köpeğine doğru ilerliyordu. Kurt köpeği, Damla'ya atılır gibi yaptı. Damla ne kaçtı, ne oralı oldu.. Şöyle biraz tüylerini kabartıp kabardı, o kadar. Kurt köpeği baktı ki, Damla'ya söktüremeyecek, yiğitlik gene bende kalsın gibilerden, hiçbir şey olmamış gibi durdu. Damla, tam onun karşısına geçip yalanmaya, kuyruk altını yalamaya başladı. O günden sonra çok gördüm. Kurt köpeği bütün kedilerin düşmanı. Onları kaçırıp darduman ediyor. Ama bizim Damla'yı görünce, cakası bozulmasın diye onu görmezlikten geliyor. Damla da sanki inadınaymış gibi, gidip köpeğinin karşısına oturuyor, hiç umursamadan orasını burasını yalıyor.

Aziz Nesin

Bir Hayvansever...

Leman Sam ile Söyleşi

Zeytin, Biber, Güllü, Yakışıklı, Akkız, Arsız, Müjgan, Ahu Tuğba, Ağca, Gülfıdan, Midas, ve eskilerden Balkız, Feride, Freddy, Zerde.....

Leman Sam'in kedileri... Sırayla her birini alıp kucağına sevir, sırasını kullanan bir köşeye çekiliyor, diğeri geliyor "Al beni, al beni, sev beni" diyor, hop kucağa yumuluyor. Bu arada sırası bir şekilde kaynayan Midas çok içerliyor, onur meselesi yapıyor ve gidip en ortalık yere işiyor.

Leman Sam'in kedilerinin isimleri rasgele seçilmemiş...

Ahu, çünkü bir trafik kazasından sonra, dişlek olmuş, ağzı bir türlü kapanmıyor. **Midas**, çünkü yavruyken koca kulak bir şeymiş. **Zeytin** ile **Biber** kapkara. **Freddy** benzinle yıkanıldıktan sonra o korku filmindeki Freddy'den daha da yakışıklı olmuş. **Ağca**'ya gelince.... Ağca'nın öyküsü uzun. Ağca hiç üşenmemiş, kalkmış taaa Saraçhane'den gelmiş. İlk geldiğinde pek bir terör estirmiş. Örgütlerle ilişkisi üzerine çeşitli söylentiler var. Ancak Ağca'nın şu sıralar pek mutlu olduğu söylenemez. Çünkü Ulus'a taşındıktan ve Pembe Köşk'e yerleştikten sonra hırsızlık yapamaz olmuş. Oysa eski ma-

hallemizde ne de mutluydum der gibi bakıyor hala. Bir kez koskoca bir torba balık çalmış getirmiş, komşunun evinden. (Hem de ayıklanmış olabilir ha!) Ağca'nın tırtıklama başarıları arasında yarım tekerlek kaşar ve bir tavuk ilk sıraları alıyor. Yalnız, Ağca öyle sıradan bir tırtıklatma değil. Robin Hood kılıklı bir şey. Tırtıklamalarının arkasında koca bir felsefe yatıyor. Çünkü Ağca, tırtıkladığı mamaları hemen orada hamlamıyor, koştura koştura evdeki klanına getiriyor, onların önüne atıyor, ancak herkes yedikten ve sofradan kalktıktan sonra, klanları yiyor.

Pembe Köşk'ten ayrı, evin taa içerisinde mekan tutan **Domi** ise, **Güllü**'ye gördüğü ilk an vurulmuş. Tıpkı çizgi filmlerdeki gibi kalpler fişkırmış her bir yanından. Güllüyle üç gün

üç gece aşk yaşamışlar. Ancak çocukları olmamış. Domi ne bulsa yiyor. Semizotu, acılı menemen, pasta çeşitleri.... Domi, gerçi Midas'ı o büyütmüş, Midas onun memelerini eme eme büyümüş ama şimdilerde erkek kedilere pek olumlu yaklaşmıyor. Kız ve yavru kedilere ses çıkarmıyor. Hafiften onurlu. Her zaman

Sema
Öğünlü

kendi başına kalmayı tercih eden Domi, akşamları pencereye kurulup, boğazı seyrederken derin derin iç geçiriyor. Neydi o Güllü'yle yaşadıkları! Oysa Güllü şimdilerde biraz saldırgan olmuş. Güllü saldırganlaşınca da bir tokadı esirgemiyor ondan: Hooop, kendine gel!

Leman Sam'ın hayvanlarla ilişkisi çocukluğunda başlamış. Küçükken bir yılanı varmış. Aralarındaki karşılıklı güvene dayalı bir dostlukmuş:

"Bana o kadar güvenirdi ki yumurtalarını ellememe izin verirdi. Her hayvan, menfaate dayanmayan, hesapsız sevgiyi hissederek. Ancak korktuğunuzu ya da ona kötü niyetle yaklaştığınızı hissettiği an, o hayvanla aranızda bir duvar girer ve o duvarı yıkmak çok zordur."

Leman Sam, hayvan sevgisi içinde kedi sevgisinin ayrı bir özelliği olduğunu söylüyor. Kedi seven insanların almadan

vermeyi, yani sevmeyi bildiklerini çünkü kedi-lerin diğer hayvanlar gibi sahibinin istediğini yapan değil, kendi bildiğini okuyan hayvanlar olduklarını bu nedenle de karşılık beklemeden sevmeyi öğrettiklerini ileri sürüyor:

"Kediye benziyorum ben de. Etoburluk dışında. Son derece bağımsızlığına düşkün, çevik, okşanmaktan hoşlanan, sevdiğime dokunmak, sürtünmek isteyen bir kişiliğim var. Öyle olur olmaz şeyler yemem, seçiciyimdir. Taze su içmeye bayılırım. Koku uzmanıyım neredeyse. Temizlik hissim çok kuvvetlidir, özellikle tuvalet çevresinin temizliğine çok önem veriririm. Bunca seneden sonra hala fotoğraf makinelerinden çekinirim."

Leman Sam, kendisine "hayvansever" "doğasever", "barışsever", "demokrat" gibi sıfatlar takılmasından pek hoşlanmıyor. Her insanın doğal olarak hayvansever, doğasever, barışsever ve demokrat olması gerektiğini düşünüyor. Bu niteliklerin, sadece ve sadece insan olduklarından ötürü tüm insanlara ait olması gerektiğini belirtiyor.

Elbette, tüm hayvanseverler gibi o da tepkiler almakta:

"İnsanlar sokaklarda öldürülürken, hayvan haklarını savunmak ilk bakışta lüks görülebilir. Ancak ben bunların ikisinin ayrı olduğunu düşünmüyorum. Zihniyet, aynı zihniyet. Birlikte hareket edersek bir şeyler kotarabiliriz. Herkes bir şeylerin ucundan tutsun. Çok mücadeleci

bir ruhum olduğuna inanıyorum, yeter ki ar-
kamda birileri olsun."

Hayvan Koruma Derneklerinin hiçbirinin,
verilen paraları gerçekten hayvanlar için kul-
landıklarına inanmıyor Leman Sam. Eğer öyle

olsaydı, sorun çoktan çözüldü diyor:

"Kırk yıldır, sokaklardaki hayvanları en acı-
masız şekilde öldürüyorlar. Çöp bidonlarına
doldurup imha ediyorlar. En pahalı zehirlerle
öldürmeye çalışıyorlar. Ancak sokaktaki hay-
van nüfusunda hala bir azalma yok. Niye? Ar-
tık bu canavarca yöntemlerle hiçbir yere varıl-
mayacağını anlamıyorlar mı hala? Öldürmek
için harcadıkları parayla, onların ba-
kımını üstlenebilirler, ve nüfuslarını
kontrol altına alabilirler. Sokaktaki
her hayvanı potansiyel kuduz vaka-
sı olarak görmek çok büyük bir ca-
hillik. Oysa kuduz, insanların yedik-
leri kaçak etlerden de bulaşabilir.

Rasyonel çözümler bulmalı. So-
kak hayvanlarının bakımlarını sağla-
yan yerel istasyonlar kurulabilir.
Ufak gruplar kurulabilir. Bilinçsizce
hayvan öldürmek yerine daha kalıcı
yöntem olarak nüfus kontrolü şart-
tır."

Sadece hayvanlarla ilgili konular-
da değil, diğer konularda da bir ca-
hilliğin söz konusu olduğunu ileri

sürüyor Leman Sam:

"Ağaçları kesiyorlar, en bereketli topraklar
denize akıyor, sel felaketleri oluyor, koca ülke-
nin başbakanı ellerini havaya kaldırıp "Al-
lah'tan" diyor. Bunca felaketten sonra, bu ka-
dar zengin sıcak su kaynak-
larımız, güneşimiz, nehirleri-
miz varken, insanlar hala
nükleer enerjiyi savunabili-
yorlar. Bilmiyorlar mı zengin
ülkelerin ellerinde kalmış
geri teknolojiyi bize satmak
için nükleer enerjiden yana
olduklarını? Hala sanatçılar
arasında bile kürk giymeye
devam edenler var, neden
kürk giyerler hiç anlamam.
Onların kürk sevdaları uğru-
na o hayvanların ciğerleri-
nin dağlanarak öldürüldüğü-
nü bilmiyorlar mı? Aileler bi-
linçsizce gidip çocuklarına
oyuncak ayı alır gibi hayvan
alıp, bakamayınca da sokağa atıyorlar. Her se-
ne kurban bayramında toplu hayvan katliamı
oluyor. En bilinçsiz yöntemlerle, acı çektire
çektire kesiyorlar hayvanları. Devlet adamları
en küçük bahanelerle sokak ortalarında hay-
van **kesip duruyor. Nedir bu cahillik?"**

Fotoğraflar: N. Osseiran

İhtiyar Kediler

Kediler insanlardan farklı bir şekilde yaşarlar. 1 yaşında bir kedi 15 yaşında bir insana denk gelir. Kedinin 2 yaşı ise insanın 24 yaşına tekabül eder. Bu göreceli yaşlanma oram daha sonra düşer. 4 insan yılı kedinin 1 yılıyla denk gelir. Dolayısıyla, 9 yaşındaki bir kedi fiziksel açıdan yaklaşık 52 yaşında bir insanla aynı özellikleri taşır. Yirmi yıl öncesine göre şimdiki kedilerin yaş ortalamasında artış gözlenmiştir. Bunun nedeni daha iyi beslenmeleri ve daha gelişmiş tıbbi bakımdır.

Sokakta yaşayan kedilerin yaş ortalaması daha düşüktür. Bunun nedeni başlarına gelebilecek çeşitli kazalardır. En önemlisi de trafik. Kedilerin 9 canlı olduklarını iddia edenler, trafik canavarını bilmiyorlardı herhalde. Dışardaki diğer tehlikelerden bir canını vererek kurtulabilen kedi, trafik kazası söz konusu olunca dokuz canın hepsini birden verebiliyor. Trafik kazaları çok riskli ve ölümcül sonuçlara yol açar.

Akıllı olmalarına rağmen, kediler bir türlü trafik kurallarına uyum sağlayamadılar. Hele hele İstanbul gibi trafiği yoğun ve düzensiz bir şehirde kedilere her an ceza kesmek gerekiyor. Kedilerin ne yapacaklarını önceden kestiremeyen araba sürücülerini frene basmakta çok geç kalabiliyorlar. Dolayısıyla, kedinizin uzun ömürlü olmasını istiyorsanız yapacağınız en önemli şey onu trafiğin yoğun olduğu bölgelerde dışarıya bırakmamak olacaktır.

Uygun önlemler alındığında ve yeterli bakım sağlandığında, ev arkadaşınızın ömrü neredeyse 15, hatta 20 yıla kadar uzayabilir.

Kedinizin bakımı yavruyken başlamalı. Kediniz küçük yaşında iyi bir bakım göremediye bile ona uzun, mutlu ve sağlıklı bir yaşam sağlayabilirsiniz.

Kedilerde yaşlanma belirtileri 8 ile 10 yaş arasında ortaya çıkmaya başlar. İnsanlarda da olduğu gibi 'yaşlanma süreci' kediden kediye

değişir. Bazı insanların 45 yaşında yaşlı görünmesine karşın, 85 yaşında birisi gayet dinç görünebilir. Aynı şey kediler için de geçerlidir.

Gözle görünür belirtiler arasında, yıpranmış ve sararmış dişler, kilo kaybı, seyrek ve mat tüyler, tavırlarda değişme ve hareketlerin ağırlaşması yer alabilir. İleri yaşlarda, kedinizin su içmesi de ve dolayısıyla idrarında artış gözle yebilirsiniz. Bunun dışında kedinizin kasları zayıfladığından yürürken aksayabilir. Gözbebeği ise koyu siyahtan mavimsi gri bir renge dönebilir.

Yaşlanmış kedinizin sağlık bakımını üstlenirken aşağıdaki noktalara dikkat etmeniz gerekir:

- Kedinizin kilosunda geçen yıla göre artma veya azalma var mı?
- Kediniz sık sık kusuyor mu?
- Kediniz normalden daha fazla su içiyor mu?
- Kedinizin iştahında bir değişiklik var mı? Yemek seçmeye mi başladı ya da hep aç mı dolaşıyor?
- Kedinizin dışkısı yumuşak mı? Kanlı mı? İshali var mı? Dışkı düzeninde veya dışkı renginde herhangi bir değişiklik var mı? Kediniz dışkısını yaparken çok ıkınıyor mu?
- Kediniz sık sık idrarını yapıyor mu? İdrarını tuvaleti dışında da yapıyor mu? Öncesine göre idrar miktarında bir azalma ya da artış var mı?
- Kedinizin dişetlerinde kanama meydana geliyor mu? Gevşemiş veya kırık dişleri var mı? Ya kötü bir ağız kokusu? Yemek yerken ağzından lokmasını düşürüyor mu?
- Kedinizin gözünden veya burnundan beyaz, sarı veya kanlı bir akıntı geliyor mu? Kulağında siyah veya kahverengi madde var mı?
- Kedinizin kürkü kuru, cansız veya incelmış gözüküyor mu? Yer yer tüy dökülmeleri var mı?
- Kediniz aşırı su içi-

yor mu?

- Kedinizin hareketlilik düzeyinde değişme var mı? Çok rehavetli bir hali var mı? Yüksek yerlere nadiren mi atlıyor? Daha çok uyur ve ilgiden kaçır oldu mu?

Bu soruların herhangi birine evet yanıtını verdiyseniz kedinizi en kısa zamanda veteriner muayene ettirmeniz gerekir. Kediler insanlara göre daha hızlı yaşlandıklarından bir yıl arayla kedinize 'çek-up' yaptırmak insanların 15 yılda bir doktora gitmesine eş değerdedir. Dolayısıyla kontrollerin daha sık yapılması gerekir.

Sağlık

Veteriner kedinizi fiziksel olarak muayene ettikten sonra laboratuvar tahlilleri uygulayacaktır. Bunlar idrar, kan sayımı ve kan testi (böbrek, karaciğer ve tiroidin işlevlerini kontrol etmek için.) Veterineriniz kedinizin yaşını ve yaşam biçimini göz önünde bulundurduktan sonra başka tahliller de uygulayabilir. Yaşlı kedilerde en sık rastlanan rahatsızlıklar arasında böbrek hastalıkları, hipertiroid (tiroid bezinin aşırı çalışması), kalp rahatsızlığı ve diş sorunları yer alır.

Böbrek yetmezliği yaşlı kedilerde en yaygın ölüm nedenlerindendir. Dolayısıyla, kedinizin

davranışında veya hareketlerinde en ufak değişikliklere bile dikkat etmek ve veterinerinize iletmeniz gerekir. Böbrek hastalığının erken belirtileri arasında su kaybı ve su içme ihtiyacındaki artış sayılabilir. Daha sonra kedinizin su içme ihtiyacı gözlenebilir bir şekilde artacaktır. Hatta bazen musluktan kana kana su içmeye başlayabilir.

Böbrek hastalığında yapılacak en önemli şey kedinize bol bol su sağlamak olmalı. Bunun için evin çeşitli yerlerinde birkaç su kabı bulundurmak, sütüne veya et suyuna su eklemek ve deri altından serum vermek gerekebilir. Kedinizin aşırı su içmesi vitamin kaybına yol açabileceğinden vitamin tableti vermek gerekebilir.

Hipertiroid (tiroid bezinin aşırı çalışması) yaşlı kedilerde sık rastlanabilen başka bir rahatsızlıktır. Hipertiroidi olan bir kedinin iştahı çok açık olmasına rağmen hiç kilo almaz. Aşırı hareketli olur ve dışkısu yumuşak gelebilir. Hipertiroidin ilginç bir yan etkisi de tırnakların çok hızlı uzamalarıdır. Bazı hipertiroidli kedilerde kusma, ishal ve kist meydana gelebilir. Tedavi edilmezse hipertiroid vücudun besinsiz kalmasına ve kalp rahatsızlığına yol açabilir. Erken teşhis durumunda tedavisi mümkündür.

Kedilerde meydana gelebilecek diğer bir hastalık da kalp rahatsızlığıdır. Köpeklerde ve insanlardaki kadar sık olmasa da, kedilerde de kalp rahatsızlığına rastlanabilir. Kedilerdeki kalp rahatsızlığı daha çok hipertiroidle birlikte ortaya çıkar. Bunun için hipertiroidin belirtilerine dikkat etmek gerekir. Aşırı yeme de kalp rahatsızlığına yol açabilir. Kedinizin yemek miktarını ayarlamak ve egzersiz yaptırmak ilerde oluşabilecek sorunların önlenmesinde yardımcı olabilir.

Beslenme biçimi ve diş bakımı kedinizin sağlığı açısından birbirine bağlı etkenlerdir. Dişleri erken yaştan itibaren temizlenen kedinin ağzı ve dişetleri daha sağlıklı olur. Ağızda sorunu olan kedinin yeme alışkanlığında değişiklik meydana gelebilir. Kum mamasını yemeyen veya yemek yerken ağzından lokma düşüren kedinin diş sorunu var demektir. Ayrıca, ilginç bir şekilde dişlerinde sorunu olan kediye tedaviye cevap vermeyen bir göz akıntısı olabilir. Diş hastalıkları ilerlediğinde tedavisi çok güçleşir. Dolayısıyla, erken yaştan itibaren

kedinizin dişlerini temiz tutmak ve bakımına özen göstermek (dişlerini fırçalamak ve dişetlerine masaj yapmak) gerekir. Böylece, tartar, apse veya benzeri bir diş rahatsızlığı meydana geldiğinde, yaşlanmış kedinize anestezi uygulamak zorunda kalmazsınız. Eskisine göre anestezi uygulamak pek tehlikeli değil. Yine de, yaşlı kedinize anestezi uygulayarak diş çektirmenin bazı riskleri vardır. Dolayısıyla, anestezi uygulamadan önce veterinerinizin mutlaka kedinize kan testi uygulaması gerekir. Tabii bütün bunlara gerek kalmaması için kedinizin diş bakımını ihmal etmemeniz daha iyi olur.

Davranış

Kedinizin davranışları büyük ölçüde olmasa da değişebilir. Kediler çok uykucu olmakla tanındıkları halde, yaşlı kedinizin uykusu daha da uzun süreli ve daha ağır olmaya başlayabilir. Bazen kediniz aşırı sokulgan veya tersine asosyal olmaya başlayabilir. Tabii kedinizin eski çılgın oyunculuk günleri de büyük bir olasılıkla mazide kalmıştır. Hipertiroid gibi bazı hastalıklar da kedinizin 'dırdırcı' olmasına yol açabilir. Bazen de kediniz bütün geceyi evde oradan oraya dolaşarak ve miyavlayarak geçirebilir. Bunlar yaşlanma belirtileri olabileceği gibi bazı fiziksel rahatsızlıklar nedeniyle de olabilir. Örneğin, kedinizin görme ve işitme duyularının zayıflaması onu sinirli ve huysuz yapabilir. Kedilerin bunaması ise 17 ile 22 yaş arasında meydana gelir. Kedinizin tuvalet alışkanlığı değişebilir. Altına kaçırma gibi sorunları olabilir. Bunun için veterineriniz soruna yardımcı olabilecek ilaç verebilir.

Bakım

Kedinizin mümkün olabildiğince sağlıklı yaşaması için en önemli faktör beslenmedir. Yaşını almış kedinizin daha çok vitamin ve karbonhidrat, daha az protein, yağ ve mineral alması gerekir. Yüksek lifli yiyeceklerin alınması kabızlığın önlenmesinde yardımcı olacaktır. Kediniz yemek konusunda seçici davranmaya başlayabilir. Dengeli beslenmesi çok önemli olduğundan, kedinizi çeşitli yemeklere alıştırmanızda yarar vardır.

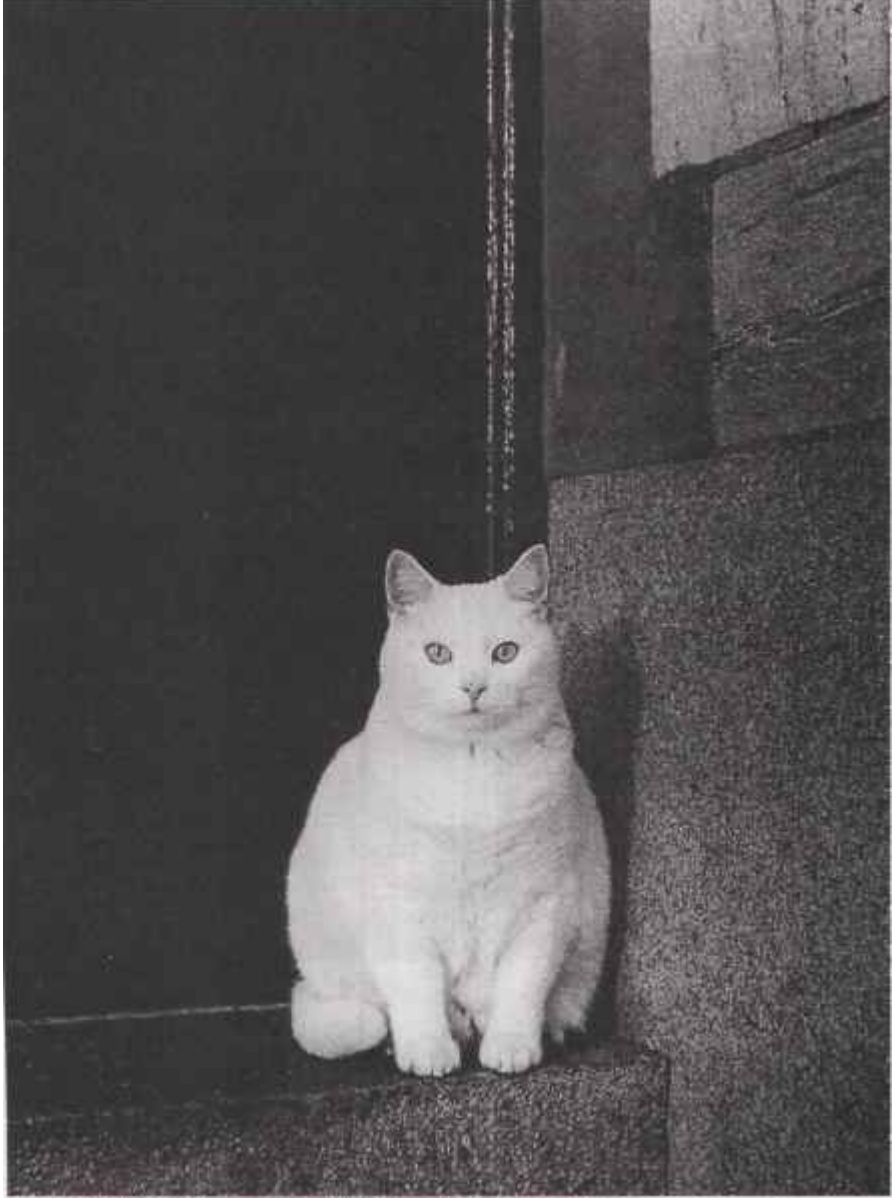
Veteriner bakımı ve iyi beslenmenin yanı sıra kedinizin emeklilik günlerini rahat ve onur-

lu geçirmesi için başka şeylere de özen göstermek gerekir. Örneğin, kediniz ense yapmak için en sevdiği yere atlamakta zorluk çekebilir. Çıkmasını kolaylaştırmak için basamak veya benzeri bir şey yerleştirebilirsiniz. Yaşını almış kediler sıcak yerleri tercih ederler. Evinizde kedinizin bol bol güneşlenebileceği ve rahatça çıkabileceği bir yer hazırlayın. Kışın da evin sobaya veya kalorifere yakın bir köşesine minder yerleştirin.

Kedinizin tuvalet kutusunu kolaylıkla erişebileceği bir yere yerleştirin. Eviniz büyük veya bir kaç katlıysa, her kata bir tane tuvalet kutusu koyun. Böylece kedinizin tuvaleti her geldiğinde çıkıp inmesine gerek kalmaz. Kedinizin daha fazla su içmesi demek, çişini daha sık yapması demektir. Tuvaletini daha sık değiştirmek zorunda kalabilirsiniz. Aynı şekilde kediniz için evin birkaç yerine yemek ve su kabı koyun.

Kedinizi sık taramak kedinizin kendini 'iyi hissetmesi' açısından önemlidir. Yaşlanmış kedilerin tükürük salgısı azalabileceğinden, kendilerini eskisi gibi enikonu yalayamayabilirler. Düzenli tarama seansları kedinizin iyi durumda olmasını sağladığı gibi tümör olabilecek şiş ve yumruları erken fark etmenize yol açar.

Tırnak bakımı da ayrıca önemlidir. Kediniz paspas veya halıyı kullanarak tırnaklarını törpüleyebilir. Ama yaşı ilerledikçe bunu o kadar sık yapamayabilir. Dolayısıyla, tırnaklarını kes-

mek zorunda kalabilirsiniz. Çünkü fazla uzadığında etine batar ve yürümesi aksayabilir. Bu işlemi yaparken dikkatli olmak gerekir. Aydınlık bir mekanda, tırnak makası kullanarak, kedinizin tırnaklarını sadece ucundan kesin. Tırnağın pembe kısmına sakın dokunmayın.

Yaşlanmış kedinizin sağlığı ve bakımı çok kolay olmayabilir ama kedinizle birlikte daha uzun ve sağlıklı yıllar yaşamak istiyorsanız bu gereklidir. Kedinizin emeklilik çağı, size bağlı olarak ikiniz için altın bir çağ olabilir.

Kediler...?

Kedilere benzeyebilseydik keşke. Öyle diyesim geliyor sık sık, bu son yıllarda. Yaşadıkları anın iyicene farkındalar gibi. Bir şey bekliyorlarsa bir deliğin başında, onları oyalayıp oradan uzaklaştırmak pek güç. Bildikleri bir yerde bildikleri bir iş görülürken, her gün seyrettikleri, kendilerince katıldıkları (anlayamadığımız, bakarak da bir

Bilge Karasu Bıyık'la

Bilge
Karasu

Bibik'le Kahvaltı

B.Ö (Bıyık Öncesi) bir dönemde Bilge Karasu evine sabah kahvaltısına çağırmıştı beni.

Kapıyı nerdeyse çıt çıkarmadan açtı, bana "Aman yavaş!" gibi fısıltılı bir uyarıda bulunduktan sonra yine usulca kapadı. Başını yatak odasına doğru salladı gizlice, birine karşı bir suç-ortaklığı paylaşıyormuşcasına, "Dana uyanmadı," dedi.

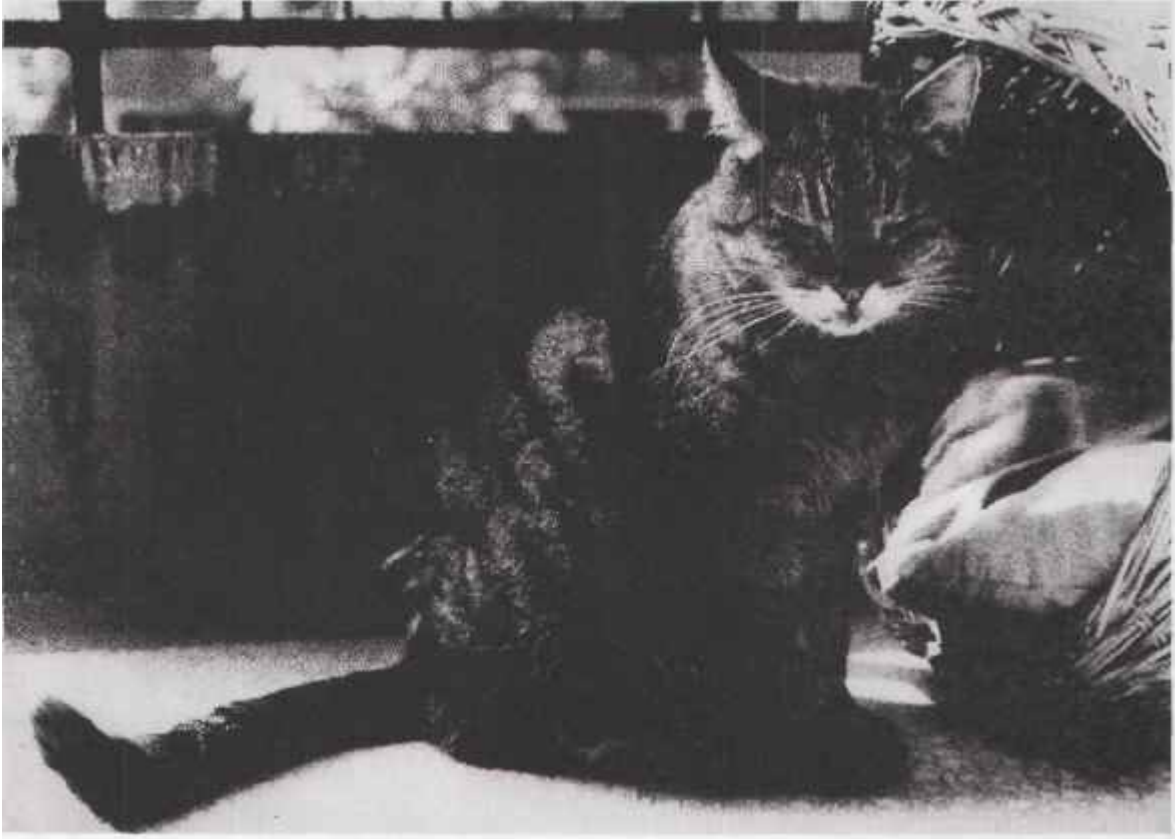
O anda ilk aklıma gelen, bir gece önce yatıya kalmış beklenmedik bir konuğu uyardırmamak adına kendini bunca zora sokmasıydı. Çünkü kahvaltı sofrası hışırtılı ambalajlarından sessizce çıkarıldığı anlaşılan çeşit çeşit peynirlerle doluydu. Salam tabağının yanında iki küçük, çukur cam kâse de zeytinler duruyordu: birinde, yalnızca ılık suda bekletilmiş olanlar, öbüründe zeytinyağı, kekik, limonla terbiyelenmiş olanlar.

Kahvaltıya başlamak için konuğun uyanmasını bekleyip beklememekte bocalarken Bilge çayı getirdi. "Alsana şurdan bir şeyler... Yalnız şu onun," dedi sossuz zeytin kasesini göstererek. Demek yanlışmışım: Apansız geldiği için benim sabah kahvaltısına geleceğim haberini duymamış biri değil, gözetilen, saygı gösterilen bir dost.

Tam o sırada görkemli bir yaratık sökün etti esneyerek. Hiç de Nabizade Nazım'm yapıtından fırlamış kara bir "Bibik" değildi. Masanın altına konulan zeytinini yedikten sonra kucağıma sıçradı. Bilge, çok kızdı Bibik'in bu denizliğine. Sert bir sesle onu sırnaşıklıkla suçladı. Ne demekti böyle durup dururken kucağa çıkmak? Galiba yazılarında her ne kadar kedinin üstünlüğüne teslim olduğunu yazsa da kedisinden kendisi kadar disiplinli, sözlerine ve saatlerine bağlı bir kişilik bekliyordu. Belki de tanıdığım bütün kedileri bu yüzden hafif nevrostiktirler.

Bibik'in kucağıma sıçrama nedenini üstüme sinmiş kedi kokusuna bağlamasını istedim ama kurnınlığı geçmedi. Geçenlerde sonraki kedisinin (Bıyık'ın) kendisi öldükten sonra ne olacağı yolundaki kaygılarını belirttiği bir yazıyı okuyup bana telefon eden, kediye bakmaya hazır olduğunu belirten bir genç kıza da aynı şeyi söyledim: Bilge Karasu kedisinden vazgeçmezdi, herhalde kedisinden ondan.

Tomris Uyar

Bibik

işe katılınabildiğidir) o işe sanki ilk kez bakacaklarmış gibi, uyuklamakta oldukları yerden kalkmağa üşenmeden, gidip seyrederler yapılanları... Uykularının hangi katındalarsa, o kadın uykusunu yaşarlar.

Bizlerse, uydurduğumuz bir zamanla övünürken, her işimizi, her sözümüzü o zamanın akışı içinde ötede, ileride, gelecekte varılacak, bir noktaya varmak üzere yapıyor ya da söyleniyor görürken, yapmakta, söylemekte olduğumuz şeyi unutuveriyoruz. Bir ereğe yönelerek, bir erek düşünce kapılarını giderken, sonraları -biz göçtükten sonra- yaşamımız, daha da ileri vararak, yazgımız adı verilecek bir dizi anın her birinin biricikliğini, değiştirilemezliğini, yerine konmazlığını şunca-

cık olsun fark etmiyoruz. (Bu yaşamın bölük pörçük birkaç anısı bir iki yakınımızın belleğinde kalabilir ya, bunların bir süreklilik, bir anlamlılık taşımış olabileceklerini bilebilecek tek kişi -kendimiz- yokluğa karışmış gitmiştir artık). «Fark etmiyoruz» dedim, meğer ki gerçekten sonumuza yaklaşmış olalım. Yanılmıyorsam, kimimiz (yolun oralarında) anlayıp öğreniyor kimi şeyi: Susup dinlemediği örneğin... Yaptığı gördüğü, işittiği her şeyin ağırlığını bir yerlerinde duymağı; bir çocuk gülüşünün, bir güneş sızıntısının, bir gözyaşının avuçtaki yuvarlaklığını, ferahlatıcı serinliğini, sayısızlığını ya da sayıya gelmezliğini; mutluluğun, acıyı, sevinci art arda, ayırım yapmaksızın yaşamak olabileceğini... Hele biraz yaşlanılmış -

sa, görülen, işitilen, tadılan her şeye, geçmiş yaşantıların da gelip desteklik, yastıktık edebileceğini...

Ama kedi sever gibi sevmemeliyiz sevdiklerimizi.

Kedi sever gibi sevmemeliyiz sevdiklerimizi. Oysa bu yanlış tutumumun farkına vardıktan sonra da bir daha, bir daha, «kedi sevisi» dediğim şeyi yaşamağa kalkıştım. Kişi çok şeyi anlayabiliyor da, bir anlamda, öğrenmiyor. Ya da, anladığına uygun bir eyleme davranmayı öğrenmiyor. Kendisine, biribirine benzer hatalar işleten, gerilerden, çok çok gerilerden getirdiği bir anıklıktır, bir «karar»dır, bir «yazgı»dır. Başarı diye bir şeyin sözü, olsa olsa, bu anıklığın, bu «karar» ya da «yazgı»nın çerçevesini parçalamakla edilebilir. Kendimi kaç kez suçüstü yakalayverdim bu «kedi sevisi»nden birine usul usul kayarken. Oysa bir kezinde, ne gönül kandırıcı açıklamalarla, bu durumda başka bir şey yapılamayacağını gösterebilirdim kendime de, herkese de... Kişioğlu ne de meraklıdır kolay olana!

Kedi sevmek, kedinin, kendisini seven (kendisinin de sevdiği) kişi karşısındaki umursamaz bağımsızlığını baştan kabul etmek demektir. O umursamaz bağımsızlığı, sırası gelince, kendi de göstermek olanağını -çocukça bir haklılık duygusuyla- elinde tutmak de-

mektir. Kedi kendi canı istediği zaman sokulur size; canı istemiyorsa, çağrılarınızı karşılıksız bırakır. Üç beş okşayışla mırıltılar, gırıltılar başlar, bunlar gitgide yükselir; bir birliktelik kurulmuştur. Ya siz, bir kımiltınızla, onun rahatını bozduğunuz için, ya da o, uyarım doygunluğuna erdiği için, bu birliktelik bir anda çatışma halini alabilir. Kedinin «nan-

körlüğü» denen, denegelen, kedinin bu «bencilliği»dir; insanca davranış kurallarından esinlenerek hayvana yakıştırdığımız bir «bencillik...» Onsekizindeki bir delikanlının gücüne erişmiş altı aylık bir bebekle oynamaya, kalksaydık, sonuç daha başka olmazdı ki...

Elbette, bu «bencillik» karşısında büyük sabır göstermek, büyük sevgi göstermek gönlümüzü okşar. Kedi, verdiği azrak mutlulukların ne ölçüde bilincindedir, bilemem ama, biz bu mutlulukların azraklığı ölçüsünde kölesi oluveririz onun. (Kediyi, neredeyse işkence ederek sevenler de vardır, onları unutuyor değilim. Ama kendi gücüne gönlünü kandırmak için

hayvanın -ya da insanın- canını yakanlar dışında en «sert» kedisever bile bu köleliği bilir). Sonra günü gelir, bir sokulganlık karşısında, bir naz, bir cilve karşısında, kendi usancımızı ya da ilgisizliğimizi -kedilere öykünerek- gösteririz. Kedi şaşırır. Oyunun kuralı, baştan kabul edilegelmiş kuralı, kedinin kedi, insanın da insan olması değil miydi?

İş şuna gelip dayanıyor: Bir kediyi sevişimizde, kedinin «bencilliği» karşısı-

Bibik, öldüğünde 18 yaşını geçmişti galiba. Bir kedi için çok, çok uzun bir ömür...

Bibik ölüm döşeğindeyken evde her şey değişmişti: Evde sessizlik hüküm sürerken, Bibik yatak odasında, üzerine battaniye örtülü yatıyordu. Onu en son gördüğümde, sadece pençeleri battaniyenin dışında, yorgun yorgun iniliyordu. Tıpkı bir insan gibi. O gün Bilge Bey ölüm karşısında 'aramızdaki' farkların iyiden iyiye azaldığına dair bir şeyler söyleyiydi; çektiği acıyı yüzünden okumak mümkündü. Veterinerler geldi gitti, Bibik'in ölüm döşeğinde bir parçacık olsun daha rahat edebilmesi için her şey yapıldı. Bibik öldüğünde, çok sarsıldı. Herkes bir daha kedi almayacağını düşünüyordu ki, sokaktan Bıyık çıka geldi!

Hastalığı sırasında Bilge Beyi en çok kaygılandıran şey, Bıyık'a ne olacığıydı.

Şimdi Bıyık başka bir evde. Bir kedi, tanıdık bir kedi olmasının dışında, artık Bilge Bey'den kalan capcanlı, yaşayan bir anı o.

Mustafa Arslantunali

na kendi üstünlüğümüzün tanrılara yakışır hoşgörüsü, bağışlayıcılığı, yargılayıcılığı ile çıkarırız. Aşılmaz, ötesine geçilmesi düşünülemeyecek büyüklüğümüz, her kusuru bağışlarken, o kusurları işleyeni de bir yandan ezer. Ama bu yükseklik, hiçbir şeyin sarsamayacağı bu tanrısal gönül yüceliği, gördüğü, görebileceği sevginin bir kırıntısından bile yoksun kalmamak kaygısı içinde -başta, sevdiklerinininki olmak üzere herkesin (kırıcı da olsa) her yaptığına eyvallah diyen, kimseyi gücendirmemek, kırmamak, kendinden uzaklaştırmamak karabasanı içinde kıvranan, kendini herkesin en altında gören kişinin zırhı olamaz mı? Öyle düşünülürse, çok şey, anlaşılır hale gelir: Bu sevgi türü bir eşitsizliğe dayatılmıştır; bir temel eşitsizliğe... Oysa sevgiyi hep eşitlik terimleri içerisinde düşünür, tasarlar, düşeriz. Bencil, tekerci duygularla bu eşitliği biz altüst ettiğimiz zaman bile karşıımızdakiinin her hatasını bu eşitliği bozan bir davranış diye görüp mutsuzluklara düşmez miyiz? Haksızlığa bozulmak, temelde, eşitliğe inanmak değil mi?

Belki de en «mutlu» masal, birbirlerine saygı duymuş, birbirlerini sevmekte gerçek eşitlik tansığına ulaşmış -ya da ulaşmağa çalışmış- sevgililerin masalı; bir araya gelmeleri için, ölmeleri, gömülmeleri gerekmiş de olsa... Öğrenilecek başlıca erdem, belki de, bu eşitlik-tir.

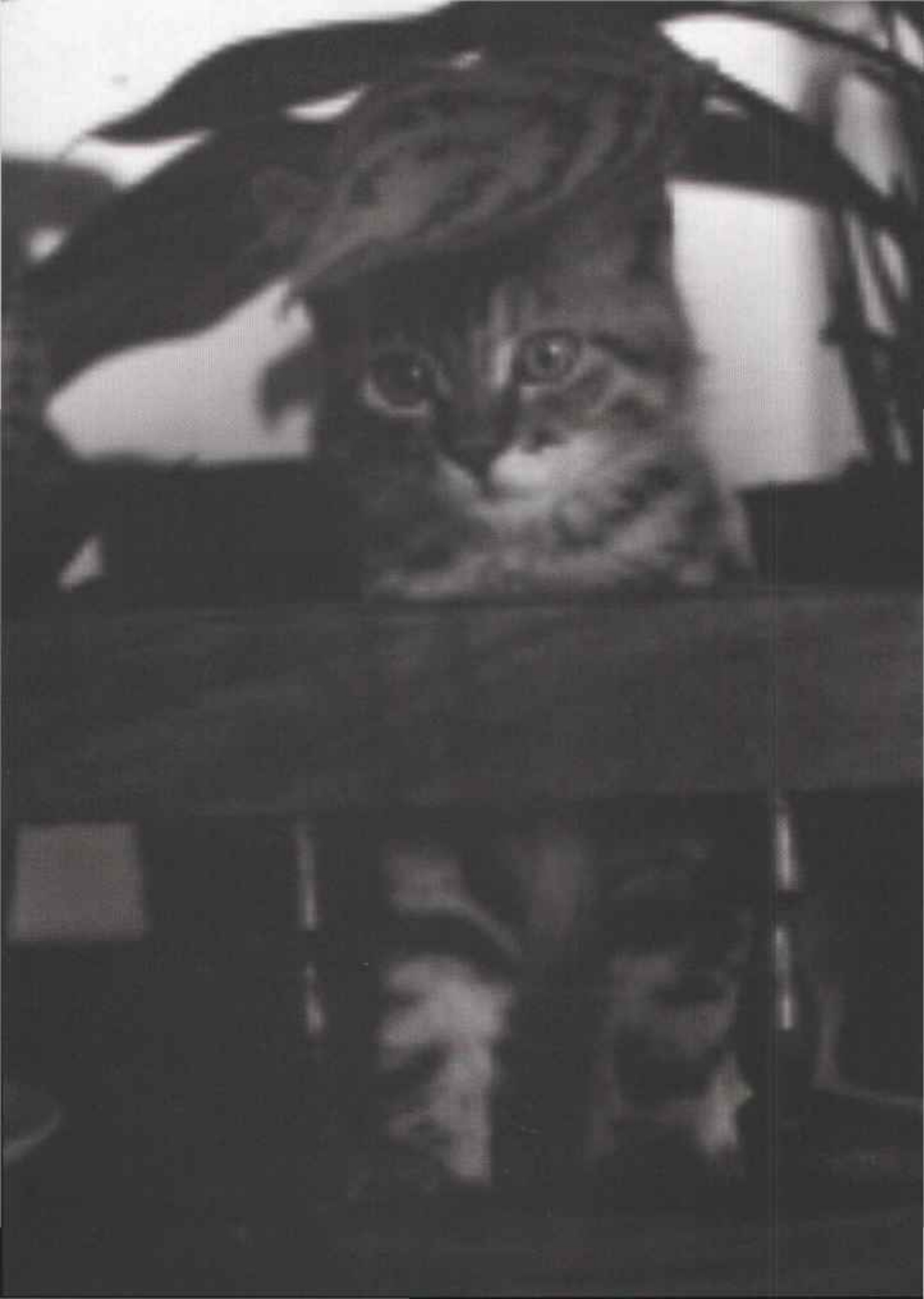
Bilge Karasu

(Göçmüş Kediler

Bahçesi'nden) *Metis Yayınları*

Bilge Karasu, Füsün Akatlı'nın kedisi Tarçın'la

Şiir...

Kediler Bavulları Sevmez

Bir bavul açılır
olacak bir şeyin
kokusuna

Kaçınırlar
yarıma yaklaşmaktan,
iriliğin getirdiği korku yüzünden
sürtünmekle yetinirler.

Önlemek için ayrılıkları
çekip giderler

Bilirler acıyı,
ölümü değil,
çelişkiler.

Judith Herzberg

Türkçesi: Ülkü Tamer

Kutup Ayıları

Yeryüzünü birlikte paylaştığımız canlılar arasında bizleri en çok büyüleyenlerden bir tanesi hiç kuşkusuz bir yarış atı kadar hızlı sıçrayabilen, buz gibi soğuk Arktik sularında 100 millik bir mesafeyi yüzerek rahatlıkla kat edebilen ve 1400 kg ağırlığındaki bir balınayı tereyağından kıl çekercesine sudan karaya sürükleyebilen kutup ayıları olmalı.

Kutup ayıları karada yaşayan en büyük etobur. Eskimolar arasında 'nanook' diye bilinen kutup ayıları tam bir doğa mühendisliği harikası. Her şeyden önce kutup ayıları güneş enerjisi ile çalışan kocaman bir pil adeta. Beyazmış gibi gözükse ama aslında renksiz tüylerle kaplı derisinin ana işlevi güneş ışınlarını emip, 10 cm kalınlığındaki yağ tabakasıyla kaplı vücuduna ısı iletmek ve enerji depolamak. Bu yağ tabakası kutup ayılarının içinde bulundukları acımasız doğa koşullarıyla baş edebilmelerinde de önemli bir rol oynadığından yağ depolama gereksinimi kutup ayılarının beslenme alışkanlıklarını da etkiliyor. Fok balıkları, özellikle yağlı

yavru foklar kutup ayısının en favori yiyeceği. Havaların ısınmasıyla birlikte hava almak için buza açtıkları delikten (agloo) karaya süzülen fok balıkları ile, kış mahmurluğunu üzerinden atmak ve açlığını gidermek üzere ortalıkta beliriveren kutup ayıları arasındaki stratejik savaş da böylelikle başlar. Olası bir saldırıya karşı hazırlıksız yakalanmamak için fok balıkları buz parçasının üst noktasındaki deliklerde güneşlenirken, kutup ayısı onların hareketlerini uzaktan büyük bir dikkatle izlemeye başlar. Her fok balığı karada güneşlenirken kısa aralıklarla kestirir, uyanır, çevresini kolaçan eder, bir tehlike olmadığına kanaat getirirse gözlerini tekrar yumar. Tehlike sinyali aldığı anda agloodan denizin derinliklerine bir anda süzülür. Ama ne var ki karşısındaki çok zeki ve yaman bir avcıdır. Kutup ayısı avını oldukça iyi tanıdığından hareketlerini fok balığına göre eş zamanlı olarak ayarlar. Dolayısıyla, fok balığı gözlerini yumar yummaz kutup ayısı büyük bir dikkatle avına doğru sürünmeye başlar. Fok

balığı gözünü etrafını kontrol etmek için açtığında durur, hatta varlığını hiçbir şekilde hissettirmemek için güneşte parlayan siyah burnunu patisiyle örtmeyi bile ihmal etmez. Fok balığı sağına soluna bakınır, ucsuz bucaksız bir beyazlıktan başka hiçbir şey göremez, rahatlar ve tekrar uykuya dalar. Aynı anda kutup ayısı sabırla avına yaklaşmaya devam eder ve fok

balığıyla arasında 30 metre kaldığında üstüne atlar, öldürür ve büyük bir iştahla derisini ve yağını midesine indirir.

Havalar daha da ısınıp buzlar erimeye başladığında kutup ayısının beslenme alışkanlığı da bir değişme gösterir. Artık yiyecek azalmıştır, dolayısıyla ağızlarına atacak birkaç lokma bulabilmek için bazen uzun mesafeler kat etmek zorundadırlar. Bulabildikleri bir yosun parçası, küçücük bir balık ya da birkaç yaban ördeği yumurtası dişlerinin kovuklarını bile doldurmaz. Artık yapabilecekleri tek şey bol bol uyumak, enerji toplamak ve kendilerine uygun bir eş bulmaktır.

Sonbaharda yeniden buz tabakaları oluşmaya başladığında kutup ayıları tekrar fok balıklarının peşine düşerler. Bu kez hedef fokların kış boyu nefes almalarını sağlamak için buzun yüzeyinde açtıkları agloolar olur. Agloo kenarına pusuya yatmış kutup ayısı sabırla, gerekirse saatlerce avını bekler ve bir fok kafasını agloodan dışarıya uzatır uzatmaz da kafatasını güçlü bir pati darbesiyle kırıp dişleriyle foku buzun üzerine çeker. Bir kutup ayısının burnu kendisinden 700-800 metre uzakta, neredeyse 2 metre kalınlığındaki kar tabakasının altındaki yavru bir fok balığının iştah kabartıcı kokusunu alacak kadar hassas olduğundan, böyle ha-

zinelerin bulunduğu agloo daha bir kıymete biner.

Bu arada hamile dişi kutup ayıları da telaşlıdır. Her şeyden önce vücutlarındaki yağ rezervlerini arttırmak için var güçleriyle fok(balığı) avlarlar. Kasım ayı geldiğinde ısı kaybını önlemek için yukarıya doğru eğimli girişleri olan yuvalar kazarlar. Daha sonra da kışı geçirmek ve doğurmak üzere yuvalarına çekilirler. Dişi kutup ayıları inlerinde 1 kg ağırlığındaki, tüysüz, kör ve üstelik de sağır yavrularını dünyaya getirirler. Dış dünyayla hiçbir bağlantıları

yoktur ama dişi kutup ayısının vücudu yağ rezervlerini eriterek ve bu işlem sırasında oluşan atık maddeleri yeniden kullanarak anne' ayya sekiz ay yetecek kadar protein ve su, yavrularını da besleyecek sütü sağlayabilecek güce sahiptir zaten. Ama doğum, yavruları besleme ve kış uykusu anne kutup ayısını bir hayli zayıflatır. Dolayısıyla, ilkbaharın gelişiyle birlikte yuvasından çıktığında anne kutup ayısı yeniden enerji depolamak için fokların yavru oldukları bölgelere doğru avlanmaya gider. Bu arada da yavrularını neredeyse kendisi kadar aç kimi er-

kek kutup ayılarının hışmından korumak için de temkinlidir. Dişi kutup ayılarının çok güçlü annelik duygusuna sahip oldukları bilinir. Kutup ayılarının nüfusu dişi kutup ayıları ancak dört yaşında cinsel olgunluğa geldikleri ve üç dört yıl aralarla sadece bir ya da iki yavru doğurdukları için çok yavaş artmakta. Dolayısıyla kutup ayılarının geleceği yavrularını ancak tek başlarına avlanabilecekleri çağa, yani iki buçuk yaşına gelene kadar gözünün önünden ayırmayan ve onları her türlü tehlikeden korumaya çalışan anne kutup ayılarına bağlı.

Kutup ayıları ile insanların ortak geçmişine kısaca bir göz attığımızda, aralarındaki ilişkinin her zaman bir tarafın mutlak galip geldiği çetin mücadelelerle dolu, fakat Batı dünyası kutup ayısını keşfedene kadar da dengeli ol-

duğunu görürüz. Diğer bir deyişle, Batılılar Arktiklere açılmadan önceki dönemde bölgede yaşayan Eskimolar için kutup ayısı postundan yapılmış bir pantolon giymek gerçek bir avcının imgesi olarak kabul edildiğinden, gücünü ve avcılık yeteneğini kanıtlamak isteyen bir erkek, elinde bir metreden biraz daha uzun bir mızraktan başka bir silahı olmaksızın bu azılı düşmanın peşine düşer, teke tek dövüşür, mücadeleden ya ölü bir ayıyı peşi sıra sürükleyerek sağ çıkar ya da rakibine yem olurdu. Gel gelelim bu denge, 1534 yılında Kanada açıklarındaki Funk adasına giden Fransız W.Cartier'in "bir inek kadar büyük ve bir kuğu kadar beyaz" bir yaratığın varlığını notlarında belirtmesiyle, insanlar lehine bozulmaya başlar. Bu arada başka kayıtlar kutup ayılarının ara sıra Japonya'da boy gösterdiklerini belirtir. Ayrıca 1633 yılında yedi Hollandalı balina avcısı Norveç'te "Hollandalı inekler gibi sürüler halinde

dolaşan ama insanın kanını donduracak kadar korkunç sesler çıkartan yaratıklar"dan söz ettiklerinde kutup ayılarının varlığı artık kanıksanmıştır. Balina ve fok balığı avcıları biraz ürkerek de olsa kutup ayılarını da avlamaya başlamışlar. Bunun sonucu olarak kutup ayı postu 19.yy'da öylesine değer kazanır ki, örneğin Viktorya İngiltere'sinde yeni doğmuş bir bebeğin ayı postu üzerinde çekilmiş fotoğrafı ailenin ekonomik gücünün bir kanıtı haline gelir.

1967 yılında yapılan bir sayım, yeryüzünde sadece 12,000 kutup ayısı kaldığını ve her yıl ortalama 1,500 tanesinin de öldürüldüğü aptayınca, kutup ayılarının yaşadığı ülkeler olan Kanada, Norveç, Rusya, Grönland ve A.B.D. tarafından bir dizi önlem paketi hazırlanır. Bunun sonucu olarak kimi ülkeler kutup ayılarının öldürülmelerini durdurmak amacıyla moratoryum uygulamaya karar verirken, kimileri de avlanabilecek kutup ayılarının sayısını sınırlan-

dırır. Bu ikinci uygulamanın ana nedeni ise doğal olarak Eskimolar ile kutup ayıları arasındaki hayati bağ. Kutup ayısı avcılığı Eskimoların ana geçim kaynaklarından biri olduğu için Kanada hükümeti Eskimoların yılda 600 kadar kutup ayısı öldürmesine izin veriyor. Ama bu uygulamanın acıklı yanı Eskimoların bu kotayı, kendi törelerini yaşatmak ya da gereksinimlerini sağlamak yerine, ülkemizden bile 'kimi' insanların bile katıldığı, paralı Batılılara av partileri düzenlemek ve öldürdükleri ayıların postlarını büyük paralar karşılığı özellikle tehdit altında veya sayıları tükenmekte olan hayvan türlerinin ürünlerine karşı bitmek tükenmek bilmeyen bir iştahla sarılan Japonya'ya satmak için kullanmaları.

Aslında insanoğlu ile kutup ayısının dost olabilmesi pek olası değil. Kutup ayısı gücü tartışılmaz, karşısındakilerin yüreğine korku salan, dizlerini titreten mağrur, zalim bir hükümdar. Kısacası insanoğlundan pek bir farkı yok. Ama bir kutup ayısı var ki yavruyken annesini kaybettiğinden mi, yoksa serüvenci ruhunun dürtülerine karşı koyamayıp yeni dünyalar keşfetmeye çabalamasından mıdır bilinmez, günlerden bir gün aç bi-

laç bir Sovyet askeri üssünde bulur kendini. Bir anda yoğun bir sevgi ve ilginin kaynağı olur ve büyüüp arkadaşlarına katılmak üzere ayrıldığında bile arada bir üssü ziyaret etmeyi ihmal etmez. Bu acaba iki zalim varlığın birbirlerini tehdit etmeden de yaşayabileceklerinin kanıtı mıdır acaba? Bence hayır. Her zaman için en güvenilir kutup ayısının en uzakta bulunan kutup ayısı olduğunu bilmekte yarar var!

Uykuya Dair.

Kedilerin Uyku Alışkanlıkları

Fotoğraf: N. Osceiran

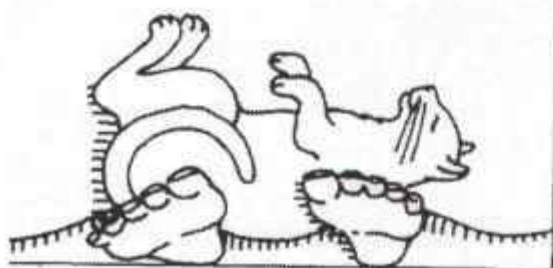
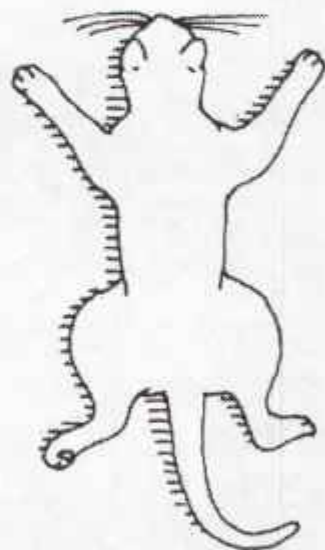
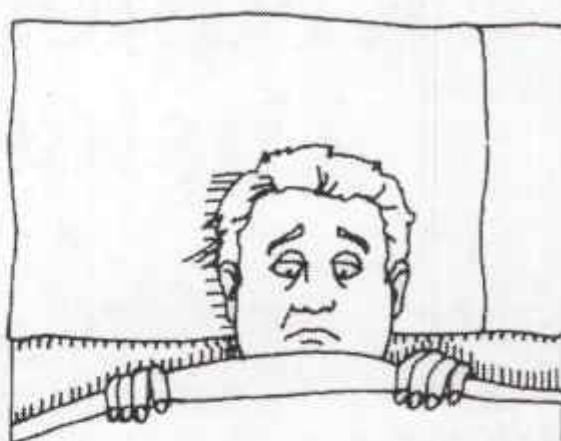
Yaşamını kedilerle paylaşan kişilerden sık sık duyduğumuzdan biri de, artık çalar saat kullanmadıkları, çünkü kedilerinin onları bir çalar saat titizliğiyle her sabahın köründe uyandırdıkları. Hele bir aldırmanın onun isteklerine. Yorganı üstünüzden çeker, dünyanın en sevimli oyun pozisyonlarını takınıp, şirinlikle üstünüze atlar, yüzünüze patileriyle ufak tokatçıklar atar, ya da en munis haliyle koynunuza sokulur gibi yaparak sizi yatağın öbür ucundan aşağı atar.

Oysa kedilerin çoğu, uyku saatlerini sahiplerinin uyku saatlerine göre ayarlar (ev halkı

ortalıkta gözükmediği zaman kestirdikleri uykular hariç). Yani evde yatmaya mı hazırlanılıyor, diş fırçalama, üst baş değiştirme gibi sorunları olmadığından bir de bakarsınız ki, kediniz sizden önce yatak ucundaki yerini almış bile.

Tabii sizin çalışma saatlerinizde, bilin ki, kediniz evde mışıl mışıl uyuyarak sizin gelmenizi bekliyordur. (Az da olsa, ev sahibi gittikten sonra kitap okuyan, ya da dolapları karıştırıp evde ne var ne yok dağıtan kedilerden söz edilmektedir.)

Kedilerin genellikle uyumayı tercih ettikleri

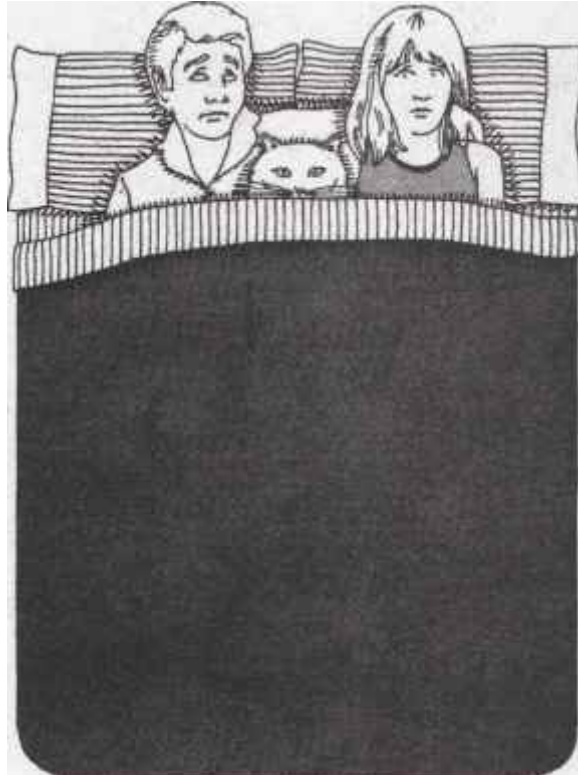

yerler ile kestirme yerleri arasında farklılıklar gözlenir. Öncelikle, mevsimlerden kış ise, sıcak yerleri tercih eden kediler, yazın serin balkonları yeğlerler. Gündüz şekerlemeleri için en çok sevilen kestirme yerleri, kışın, kalorifer üstü, cam kenarı, oturma odasının tüm koltukları, televizyon üstü gibi yerlerdir.

Yazın ise, balkon köşeleri, serin taşlar, açık cam önleridir. Ancak geceleri, kedilerin değişmez tercihleri, ev halkının yatağıdır. Eğer evde çocuk varsa, çocuğunuzun yatağı en cazip uyku yeridir kedilerin. Çok kedili evlerde, birbirlerine sokularak uyuyabilirler. Ancak, evin tek kedisi sizinle uyumaktan yana kullanır oyunu. Karşı koyarsanız, küçük bir mücadeleden sonra, kazanan taraf kedi tarafı olacaktır. Çünkü bu mücadele, kedinizin zafer elde edinceye kadar en acımasız yöntemlerle sürdüreceği bir mücadeledir. Örneğin, yüzüne kapatılan yatak odasının kapısına işeyecek, evdeki saksıların dibini tek

tek kazıyacak, bütün koltukları tırnak bileme aleti olarak kullanacaktır. Kısacası, sizin sinirlenebileceğiniz her şeyi deneyip, dayanma gücünüzü teste tabi tutacaktır. Adeta, bıyık altından gülüp, 'Yaa, bak nasıl oluyor birisini sinirlendirmek!' diye sizden karşılıklı anlayış beklemektedir. 'Sen beni sinirlendirme, ben de beni sinirlendirmiyeyim.'

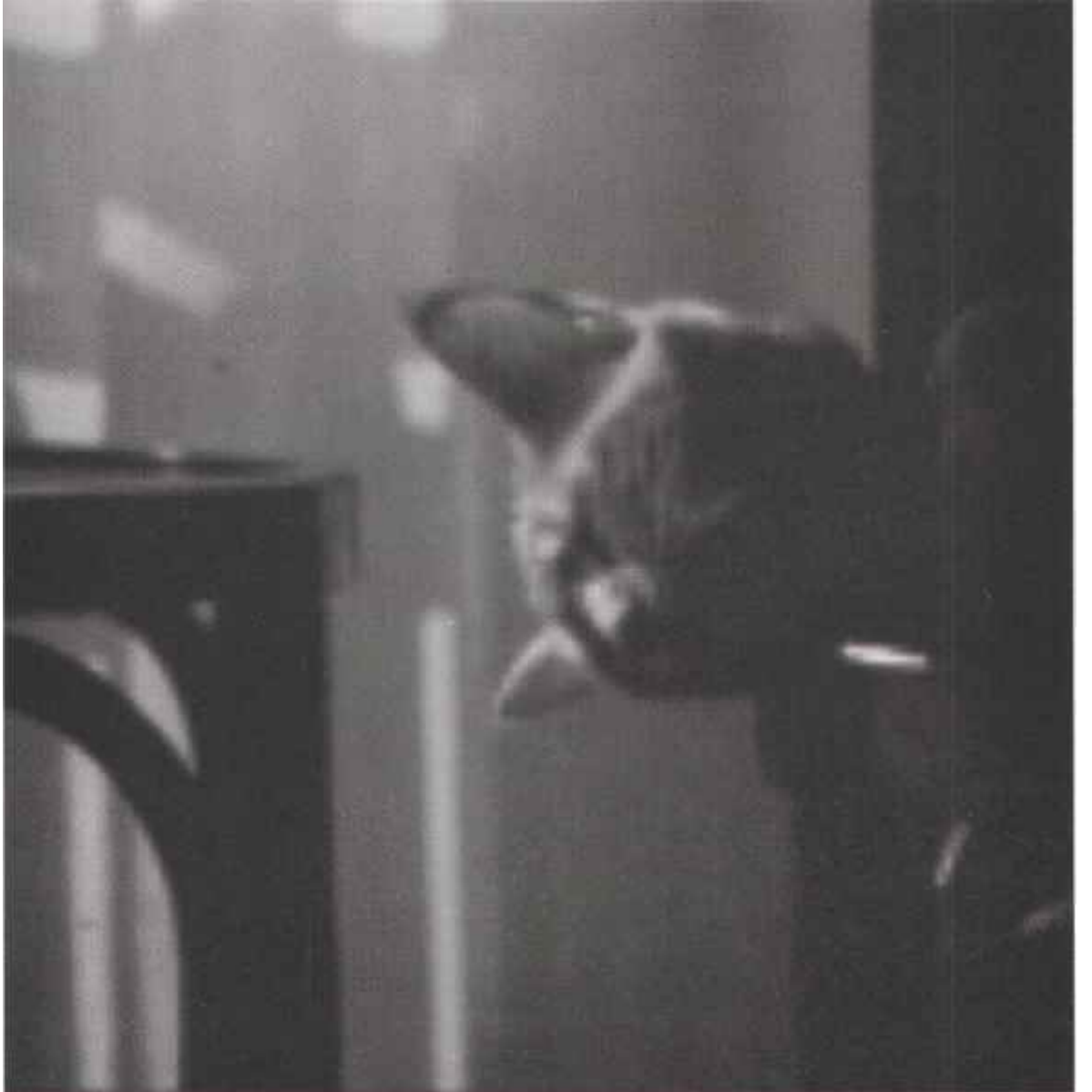
Kedilerin, sahiplerinin yatağında uyumaları konusunda çeşitli görüşler var. Bunlardan birincisi, disiplinli bir tutum. "Evde herkes, uyuyacağı yeri bilmeli. Nasıl çocuklar kendi yataklarında uyuyorlarsa, kediler de kendi yataklarında uyumalı." İkincisi ise tavize dayalı. Yani, "Peki, yatağıma gelebilirsin, ama hiç olmazsa ayak

ucumda uyumayı becerebilsen." Üçüncüsü ise oldukça gerçekçi: "N'olur, yüzümde uyuma, nefes alamıyorum!"

Eğer kediniz yatağınızı paylaşıyorsa, kist aşısını ihmal etmeden düzenli olarak yaptırmamız gerekmektedir. Aksi takdirde, az bir ihtimal de olsa, kedinizin tüyleri üzerinde parazitler olabilir, ve bu parazitler sizin sağlığını tehlikeye sokabilir. (Bu ciddi!)

Kedilerin uyuma pozisyonlarına gelince. Eğer dikkatle izlediyseniz, kediler, kollarından

birini yastık yaparlar ve üzerine başlarını dayıyarak uyurlar. Karınları tok, sıcaktan mayışmış, mutluluk içinde yüzen kedilerin çoğu iki bacak havaya dikili, göbek iki yana kaçmış, kollar bitişik nizam uyur. Uykusunda kulaklarını, bıyıklarını oynatan kedilerin rüya gördükleri varsayılmakta. Uykusunda iç geçiren, horlayan, ya da acaip sesler çıkaran kediler de sık görülür. Ancak tüm kediler, ne kadar derin uykuda olurlarsa olsunlar, dışarıdan gelen seslere karşı duyarlıdırlar. Özellikle de buzdolabı sesine.

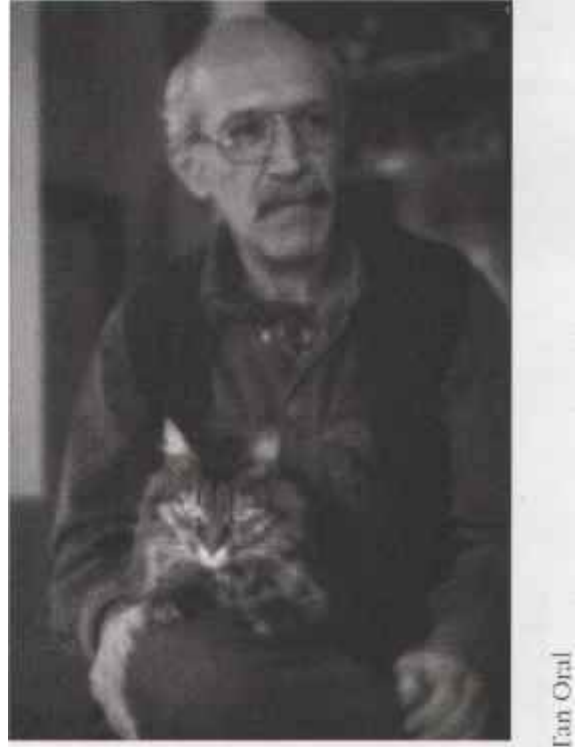
Kediseverlere sorduk...

Kedi olsaydınız...

Aslında herkes biraz kedi olmak ister ama çaktırmaz. Önemli olan nasıl bir kedi? Kedilerin bin bir karakteri vardır. Belki de insan karakter sayısından daha fazla bile olabilir. Tabii -belirtmeye gerek bile duymuyoruz ama- karakterli kedi yoktur. Bunun yanı sıra aklınıza gelebilecek her türlü kedi karakteri vardır: Şirin, duygusal, mantıklı, uyanık, uysal, marazi, nevrotik, psikotik, narkotik, maço, arabesk, hırsız, haydut, kahraman, hapçı, esrarkeş, bezgin, tembel, unutkan, çapkın, hanım hanım, uyuşuk, filozof, olgun, pişkin, paspal vs. vs. Herneyse biz de kediseverlere sorduk:

Kedi olsaydınız nasıl bir kedi olurdu?

TOMRİS UYAR: Sokak Kedisi. Bir kere kulaklarımın biri düşük, diğeri açık olurdu. Düşük, dinlememek için. Açık olan da istediğim şeyleri duyabilmek için. Kalkık kulağımın altın-

daki gözüm çok açık, diğeri ise yarı kapalı, çapkınlı olurdu. Kuyruğumun güzel olması önemli değil. Yoksa şampuan reklamlarındaki gibi olurdu. Tombul olmayı tercih ederdim. Göz diktığım ip incecik, sıırım gibi bir kedi olamazdım nasılsa. Rengarenk, zengin bir kedi olmak isterdim. Adım da RENGİN olurdu. Yedi yaşında ölecektiysem, dört yaş civarında biraz durmak isterdim. İki sene filan. Mama olarak ilk açılan bir Whiskas yerdim. Buzdolabından çıkan Whiskas istemezdim. Eğer şartsa, çiğ balık yerdim. Ciğer.... Zannetmiyorum. Fanteziye bile girmiyor. Ha, bir de, lokantadan ahabplarım dönerken, bana kendi yediklerinden getirsinler isterdim, ben de o geceki toplantıya katılmış olayım. Teorik dersler, kurslar veren bir sahibim olsun istemezdim. "Beş günde kedi olmanın yolları" gibi söylevler çeksin istemezdim.

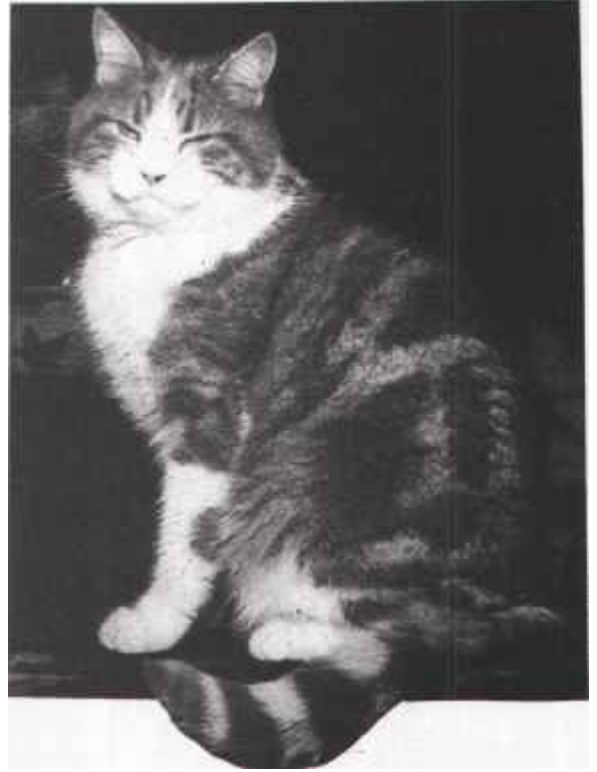

TAN ORAL: Sıradan bir kedi
ECE AYHAN: Sokak Kedisi
ÖMER ULUÇ: Sarhoş Kedi
ŞAHİKA TEKAND: Martçıl Kedi

LEMAN SAM: Kendim gibi bir kedi. Zaten kedi karakteri var bende. Şarkı söyleyen, hareketli ve duygusal. Muhakkak ekmeğimi elimden almaya çalışan biri olurdu, ama yine de mutlu gezerdim sokakta. Pembe gözlüklü bir kedi olurdu.

İSMET SUNGURBEY: Kendimi birkaç tane yavrusu olan aç bir sokak kedisi yerine koyuyorum. Yavrularını emzirebilmek için çöpleri karıştırıyor, buluyor bulamıyor. Saatlerce bir ekmek parçası için umutla bekliyorum. Yavrularımın yanına boş memelerle dönüyorum. Bir taraftan açlık, bir taraftan belediyenin zehirli etleri.

MFÖ'nün ÖZKAN'I: Aynı kedim gibi olmak isterdim. Zaten o da benim gibi. Anlayışlı, uysal, ince, narin, sevecen, cana yakın, hiç de

nankör değil. Kişilik sahibi. Aynı onun gibi olmak isterdim.

GÜLPER REFIG: Özgür bir kedi. İnsanlardan daha fazla, gerçek anlamda özgürlüğüne düşkün, bağımsız bir kedi. Paraya, işe mahkum olmak istemezdim. Makyaj ve elbise gibi dertlerim olmazdı. Tam anlamıyla sokak kedisi olmak istemezdim, çünkü onların hayatları çok zor ve ömürleri kısa. Ev kedileri de mümkün mertebe özgür olmaya çalışırlar. Sahiplerini köle gibi kullanırlar. Her yolu dener ve istediklerini elde ederler. Aslında bizim evin kedisi olmak da fena fikir değil ama ben kırılgan bir yerde birileri beni beslesin, ben yine kuşları kovalıyayım ve ağaçlara tırmanabileyim isterdim.

YURDANUR SALMAN: Kedi gibi bir kedi olurdu. Kedinin kişiliğine uygun bir kedi.

Gülper Refig

İç Kanama ve Yanıklar

İç Kanama

Yoğun iç kanamalar vücutta oksijen ve besin taşıyan sıvının miktarını azaltır. Yeterli oksijen alamayan organlar ölür. Ağız veya burundan gelen yoğun bir kanama varsa, bu iç kanamanın belirtisi olabilir. Ayrıca, kediniz çok halsiz ve bitkin görünüyorsa, dışıletleri soluksa, karın bölgesinde ağrısı varsa, nabızı zayıfsa, hemen bir veterinere danışın. Araba çarpmışsa, iç

mayı önlemek için antibiyotik verilecektir. Kedinizin sıcak tutulması gerekir. İdrar miktarı ve kanı izlenip, durumunun iyiye gidip gitmediği saptanmalı. Ölçümler yeterli gelmezse, kanamayı durdurmak için ameliyat gerekebilir.

Yanıklar

Çoğu yanıklar, sıcak su, yağ veya katran ile temas edildiğinde, yanan bir soba, yemek ocağı veya benzeri yüzeylere basıldığında, elektrik kablosu kemirildiğinde veya yangın çıkan bir evde mahsur kalındığında meydana gelir.

Vücudun %15'i yanmışsa, iyileşme olasılığı yüksektir. Ama vücudun %50'si yanmışsa, kedinin iyileşme şansı zayıftır. Yanıklar derinliklerine göre sınıflandırılır. Birinci de-

receden yanıklar oldukça yüzeyseldir. Deri kızarır ve acı verir. Tüyler azıcık yanmıştır ama yerinden kopmamıştır. Bu durumda veteriner yardımı gerekmez ve iyileşme hızla gerçekleşir.

İkinci dereceden yanıklar daha geniş bir alana yayılmıştır: Deride şişlik oluşur, kızarma vardır ve deri su toplar. İyileşmesi daha uzun sürer. Ayrıca, yanıktan dolayı ciddi miktarda su

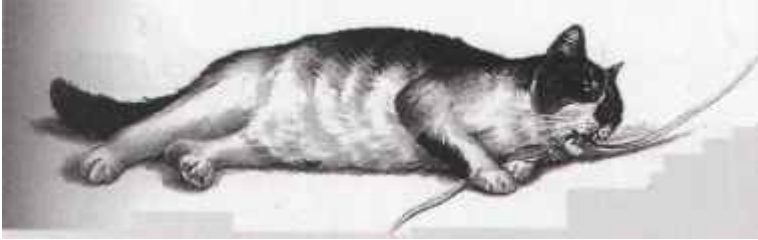
kanama riski fazladır. Midede iç kanama varsa, kedinizin kusmuğu parlak veya koyu kırmızı olur. Eğer dışkı koyu katran rengindeyse veya açık kırmızıysa, bağırsaklarda kanama olabilir. Akciğerlerde bir hasar meydana gelmişse, öksürme yoluyla, kedinizin ağzından kırmızı renkte köpüklü parçalar gelir. Bazen zehirlenme de iç kanamaya yolaçabilir.

Evde Tedavi

Kedinizi yere yatırın ve üzerine hafif bir kumaş örtün. Onunla mücadele etmeyin. Yavaşça taşıyın. En kısa zamanda veterinere götürün.

Veterinerde

Mümkünse, kedinizi götürmeden önce, veterinerinize haber verin. Çünkü siz gelmeden önce gerekli hazırlıkları yapmak önemli olabilir. Yapılması gereken en önemli şeyin kediye oksijen sağlamak ve yitirilen sıvıyı yerine koymak için serum veya kan vermektir. İltihaplan-

kaybı olabileceğinden, kedinizi veterinerine götürmek gerekir.

Üçüncü dereceden yanıklar, acilen müdahale edilmesi gereken vahim yanıklardır. Tüyler tamamiyle dökülür ve deri ya siyah ya da sedef rengindedir. Deri tabakasının tamamı yok olduğundan, enfeksiyon ve sıvı kaybı büyük bir tehlike oluşturur. Ancak, bölgedeki sinirler de hasar gördüğünden, kedinizin ağrısı yoktur. Deriye yama yapılmazsa, iyileşmesi çok uzun sürebilir.

Evde Tedavi

Birinci dereceden yanıklarda, tüyleri makasla kesip, bolca soğuk su dökün. Temiz bir gazlı bezle, yavaşça kurulayın. Soğuk su kompresi de yapabilirsiniz. Sakın merhem sürmeyin.

İkinci ve üçüncü dereceden yanıklarda, kedinizi hemen veterinerine götürmek gerekir. Yanığın üstüne hiçbir şey sürmeyin (su veya merhem). Yanık yeri temiz bir bezle (pamuk değil) sarın ve kedinizi veterinerine öyle götürün.

Elektrik kablosunu çiğneme yoluyla yanan kedilerin mutlaka veterinerine götürülmesi gerekir. Dil, dudak ve dişetlerinde yanıklar oluşabilir ama asıl hayati tehlikeyi oluşturan, kalbin durması

veya akciğerlerin su toplamasıdır.

Kimyasal maddelerden dolayı yanık meydana gelmişse, kedinizi kimyasal maddenin izi yok olana dek duş altında tutun. Daha sonra yanmış bölgeyi temiz ve ıslak bir gazlı bezle sarın.

Veterinerde

Veterineriniz yanığın kaçınıcı dereceden olduğuna karar verecek ve ona göre tedavi uygulayacaktır. Hafif yanıklarda, tüyleri kesmek, deriyi temizlemek ve antibiyotik vermek yeterli olacaktır. Daha ağır yanıklarda ise, serum, steroit (hormon), antibiyotik ve ağrı kesici vermek gerekebilir.

Önlem

Yemek pişirirken, kedinizin ocak üstüne çıkmasına izin vermeyin. Kaynamış su veya kızarmış yağı üzerine devirebilir. Kediniz yemek masasına kendini davet ettiriyorsa, onun bulunduğu yerin üstünden tabağa sıcak yemek koymayın. Yavru kedileri, diş çıkarma zamanlarında (3-8 aylık) elektrik kablosu olan odalarda yalnız bırakmayın. Bırakmanız gerekirse, fişleri prizden çekin.

Öykü...

Üç Kedi

Siyam Kedisi

"Kutsal Kedi! Siyam Kedisi! Asil Kedi!" Böyle sesleniyorlar bana. Beni böyle çağırırları pek hoş, pek güzel de bütün bu sözlerden sonra yemek diye koydukları balık ve pirinçten fazla birşey değil. Balık şüphesiz çok iyi ama habire balık pirinç, balık pirinç! Acaba Siyam kökenli oluşum, ya da belki dini inançlarım, herkesin yediğini yememi yasaklıyor diye mi düşünüyorlar? İşim onlara kaldıysa vay halime!

Kedi koydular adımlı. Her ne kadar ben köpeğe benzemek için elimden geleni yapsam da, onlara kıyı boyunca, orman içlerinde eşlik etsem de, hatta onları, o patimin tabanında hissettiğim bir sürü yumuşak, şekilsiz yaratıkla dolu, o başımı döndüren bataklığa kadar izlesem de! Ayrıca tıpkı köpeklerin yaptığı gibi yolun kenarına geçip arabalara yol veriyorum.

Farlarımız karşı karşıya kaldığında arabaların beyaz yanar, benimki kırmızı. Evet, kırmızı! Geceleri kedileriniz yeşil rengi yakarlar, tıpkı koyunlar gibi. Ama galiba size herşeyi öğretmem gerekiyor.

Yediklerim arasında dağ güvercini, keklik, ve körpe tavşan olduğu doğrudur. Her türlü bej, esmere çalan, ya da düpedüz kahverengi nesneyi izleyip ortaya çıkarmak doğam gereğidir benim. Aksi halde beni yaratan niye bana bu kum rengi, çürümüş yaprağı andıran kürkü vermiş olsun ki! Kor mavisi gözlerimi kapatmazsam kendimi gizlemem mümkün değil! Gözlerimi açtım mı etraftaki herşey kaçışmaya başlar, keklikler, tarla fareleri, hatta ardıkuşları. Bu aciz yaratıklarda benim masmavi gözlerime karşı koyacak güç nerede?

Ah, işte yine geliyorsunuz ve bana bu sefer değişiklik olsun diye bir kase pirinçle kalkan

Colette

fileto getiriyorsunuz. Buyrun, size afiyet olsun. Ben elimi sürmem. Hava henüz kararmadığından ava çıkma düşüncesi anlamsız. Günün bu saatlerinde en iyi av ya havadadır ya da yerin altında. Ama hiç kimsenin bilmediği yerlerde gizli stoklarım var. Kedi de olsam, olmasam da, - hani aslında prensim ya- aşağı tabakadan dostlara düşkünlüğüm var. Örneğin ölü bir karganın sadece düşüncesi bile ağzımı sulandırmaya yeter. Ve biraz yüksekçe bir yerdeki sarı-siyah bir semender, kısa sürede bu soluk

elimden geleni de yaptım galiba. Ancak suçun hepsi benim değil.

Nasıl bir evlilik hayatı geçirmiş olduğumu varın siz anlayın artık. Çok küçük evlendim, sekiz aylık anne oldum. Henüz bir yaşını doldurmamıştım ki yeniden evlendim. Ve bu hikaye böylece devam edip gitti. Hastalandım.

Bana sardalya, balık yağı ve az pişmiş at eti verdiler. Böyle beslenince kısa zamanda gücüm tekrar kavuştum ve bu gücü en iyi biçimde kullanmaya koyuldum. Herhalde daha açık ko-

Fotoğraf: N. Osscinn

benizli balığın ve hayalet beyazı pirincin anısını silip süpürür. En kötüsü, bakışlarıma gözünü bile kırpmadan aynen karşılık veren tek yaratığa, cennetten kovulduğundan beri semavi mavilerin hiçbirine tahammülü olmayan kardeşim yılana gider, istediğim sonucu onunla elde etmeye bakarım.

Ahmak

Benim adım Ahmak. Bu ismi hak etmek için

nuşmama gerek yok, değil mi?

Herkes kaderini sırtında taşır. Ben benimkini zırt pırt dokuz hafta karnımda taşıyorum. Bol bol yiyorum, bol bol uyuyorum. İç dünyanızda olsun, çevrenizde olsun herşey böyle berbat giderken yine de rüyalara biraz zaman ayırmalısınız.

Bir ana kedi olarak nazik ve şevkatliyim. Şehvetlerini bir alçakgönüllülük kisvesiyle ta-

rafsız bir gülücük arkasına gizleyen bekar evi kahyalarına benziyorum. Bir sürü yavrumu oradan oraya taşıyor, yenileri bir önceki batında doğmuş olanlarla karıştırıyorum. Ne fazla bir zararım dokunuyor onlara, ne de fazla bir iyiliğim. Ve günün birinde esrarengiz bir el onları benden alır götürürse olsun, ne çıkar? Birkaç tane daha doğururum. Kocalarımın hepsi de yoklara karışıyor. Hakikatsiz, ilgisiz varlıklar! Olsun, ne çıkar? Başka kocalarım olur.

Hem böyle benim gibi ahlaksız, çapkın biri olmak, hem de masum havalar atmak pek inandırıcı gelmedi size, değil mi? Aslına bakarsanız masum havalar atmıyorum. Aklım şeytanlıkta da değil. Hatta cinsdaşım hanım kedilere kahinler gibi çılgınlık attıran o kutsal hiddetten bile yoksunum. Hiçbir şeyin havasını atmıyorum çünkü içim bomboş. Öyle görünüyorum belki ama içim bomboş, bu kadar basit işte.

Her şey ne kadar otomatige bağlanmış. Nasıl da müthiş renksiz! İşte bu yüzden mümkün olduğu kadar çok uyuyorum. Ve uykumda duyduğum en büyük mutluluk rüyamda uyu-

yor olduğumu ve hiçbir rüya görmediğimi görmektir.

Küçük Kara Kedi

(Öbür Dünyadan Sesleniş)

Dünyada fazla kalmadım ama oradayken siyah, simsiyah bir kediydim. Ne göğüsümde beyaz bir lekem, ne de alnımda beyaz bir yıldızım vardı. Hatta çoğu kedinin çene altında ya da gerdan boşluğunda var olan üç dört beyaz kılım bile yoktu. Tüylerim kısa, düzgün ve kalın, kuyruğum ince ve neşeli, çekik gözlerim bektaşüzümü yeşiliydi. Tastamına bir kara kediydim yani.

İlk anılarım çok gerilere, uzun karanlık bir odada bana doğru ilerleyen küçük beyaz bir kediye rastladığım bir eve uzanıyor. Anlam veremediğim bir içgüdü beni ona doğru yöneltti ve bir anda burun buruna geldik. Beyaz kedi geriye doğru sıçradı, aynı anda ben de aynı şeyi yaptım. Eğer o gün ben de onunla aynı anda geriye doğru sıçramamış olsaydım belki bu gün hala renkler, sesler ve dokunulabilir bi-

çimler dünyasında yaşıyor olurdum.

Ama sıçradım işte ve o beyaz kedi beni kendi siyah gölgesi sandı. O günden sonra benim de kendime ait bir gölgem olduğunu o beyaz kediye inandırmak için boşuna çırpın-

duğunun farkına varmak, her ay büyüdüğü vakitler sanki eriyip yok olacaktı gibi gitgide zayıflayan, gitgide cılızlaşan o ince boynuzlu gölgenin tadına varabilmek için alıp başımı kaçıyor. beyaz bir duvarın önüne gidip bitkin

Fotoğraf: N. Osseiran

dun durdum. Onun gölgesinden başka hiçbir şey olmadığım konusunda ısrar ediyor, hareketlerini taklit etmem gerektiğini söylüyor, katlandığım zahmete bir teşekkür bile etmiyordu. O dansedince dansetmem, yiyince yemem, içince içmem, avlanınca avlanmam gerekiyordu. Ama içtiğim şey suyun gölgesi, yediğim şey etin gölgesi, saatlerce sıkıntı içinde beklediğim şey bir kuşun gölgesiydi.

Beyaz kedi yeşil gözlerimden hoşlanmıyordu çünkü gözlerim onun mavi gözlerinin yansıması olmayı reddetmişlerdi. Lanetler okuyup pençeleriyle saldırıyordu gözlerime. Bu yüzden ben de onları kapalı tutuyor, göz kapaklarımın ardında hüküm süren karanlıklardan başka hiçbir şey görmemeye alıştıırıyordum kendimi.

Ne var ki bir küçük kara kedi için pek acıklı bir yaşamdı bu. Ay ışığının etrafı aydınlatığı gecelerde sırf kendime ait bir gölgem ol-

bir halde dansediyorum.

Ve işte böyle böyle küçük beyaz kediden kurtulabildim. Ancak bu işten nasıl kurtulduğumu tam olarak hatırlayamıyorum. Ay ışıklarından birine mi tırmandım? Yoksa kilitli gözkapaklarımın ardına kendimi sonsuza dek mi hapsettim? Ya da aynaların derinliklerinden birdenbire ortaya çıkan o sihirli kedilerden biri mi çağırmişti beni? Bilmiyorum. Ama o günden beri o beyaz kedi gölgesini kaybettiğini sanıyor ve günlerini gölgesini aramakla, onu çağırmakla geçiriyor. Ancak ölüm de bana huzur getirmedi çünkü bir türlü emin olamıyorum. Zaman geçtikçe, acaba ben gerçekten bir kedi miydim, yoksa sadece bir gölge, beyaz kedinin geceye ait yarısı, siyah olan tersi miydim diye daha fazla sorar oldum kendime.

Çeviren: Müfide Pekin

Sahibinizi iyi tanıyor musunuz?

Kedi Testi

1-Çocukken hiç kediniz oldu mu? Eğer olduysa kaç tane?

- a. Evet, bir-üç
- b. Üçten fazla
- c. Hayır, daha önce hiç kedim olmamıştı
- d. Çocukluğumda bir kedi tanıdım, ama benim değildi

2.Çocukken kediler hakkında neler düşünüyordunuz?

- a. Onlardan nefret ediyordum
- b. Hiç bir şey hissetmiyordum
- c. Kedileri severdim ama diğer hayvanları tercih ederdim
- d. Kedileri insanlardan daha fazla severdim

3.Çocukluğunuzda, kedi dışında diğer hayvanlarla yakınlaştığınız oldu mu?

a. Evet, ailemin her zaman en azından bir köpeği olmuştur.

b. Evet, çocukluğumda çeşitli hayvanlarım olmuştur

c. Evet, ama kedileri sevdiğim kadar başka hiç bir hayvanı sevmemişim.

d. Hayır

4. Kedilerle köpekleri kıyasladığınızda

a. Kediler gibi bazı köpekler de çok şeker ve sevgi dolu olabilir, bu onların türlerine ve yetiştirilme tarzlarına bağlıdır.

b. Köpekler çok daha arkadaş canlısı, tatlı, sadıktırlar.

c. Köpekler daha arkadaş canlısı ve sadık olabilirler, ancak kediler kadar gizemli ve zeki değildirlar.

5. Belirli bir renkteki kedilerin insanlara uğursuzluk getireceklerine inanıyor musunuz?

- a. Evet, bence kara kediler uğursuzluk getirir
- b. Evet, bence beyaz kediler uğursuzluk getirir
- c. Hayır, kedilerin, insanların şansı ya da şanssızlığıyla hiç bir ilgisi yoktur
- d. Hayır, bence tüm kediler insanlara şans getirir

6. Çocukluğunuzda, diğer insanların kedilere kötü davrandığını gördüğünüzde, kendinizi nasıl hissederdiniz?

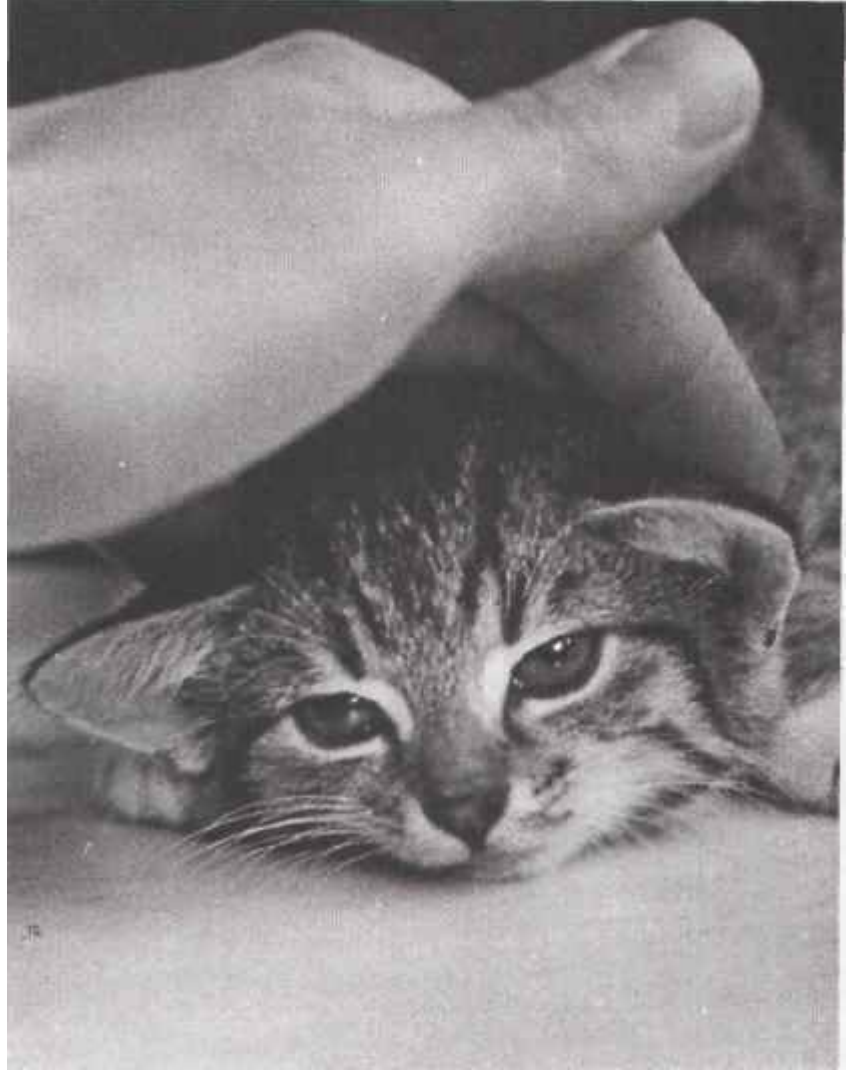
- a. Eğlenirdim
- b. Üzülürdüm
- c. Çok sinirlenirdim, engel olmaya çalışırdım
- d. Hiç bir tepki göstermezdim

7. Sokakta ya da arkadaşınızın evinde bir kedi gördüğünüzde tepkiniz ne olur?

- a. Hiç duraksamadan ona yaklaşır ve eğer o da istiyorsa oynarım onunla
- b. Hemen onunla yüksek perdeden konuşmaya başlar, onu kucağıma almaya ve sevmeye çalışırım
- c. Kediler yabancılardan uzak durmaya çalışır, bunu bilmeme rağmen, onu çağırırım ve gelirse okşarım
- d. Hiç bir şey yapmam, eğer yanıma gelip de okşanmak istediğini belirtirse, okşarım

8. Sizce kediler, çocuklar için uygun hayvan mıdır?

- a. Evet, kedi şirin ise
- b. Evet, kediler kendilerine sert davranılma-

sından hoşlanmadıkları için, çocuklara, hayvanlarla nasıl muhatap olunacağını öğretirler

c. Hayır. Kediler, diğer hayvanlarla kıyaslandığında çocuklarla oynarken daha çok tırmık çıkarıp, diş bilerler

9. Kedilerle dostluk kurabilme açısından kendinize güveniniz ne alemde?

- a. Oldukça güvenliyimdir
- b. Hiç güvenmem. İlişkiyi kedilerin belirlediğini biliyorum
- c. Biraz güvenirim, ama fazla değil, ne yapacakları belli olmaz

10. Kedilerle bir arada yaşamanın, bazı araştırma sonuçlarının ileri sürdüğüne gö-

re, sağlığa yararlı olduğuna inanıyor musunuz?

- a.Evet, kesinlikle
- b.Çoğu durumda, evet
- c.Bence iyi arkadaş olmazlar

11.Kedi sevmeyen insanlarla tanıştığınızda kendinizi nasıl hissedersiniz?

- a. Hiç farketmez
- b.Hemen gözümde düşerler
- c.Onlara acırım, bir kedileri bile yok
- d.Onları kedimden uzak tutmaya çalışırım

Yanıtlar:

- soru 1:a=3 b=4 c=1 d=2
- soru 2: a=1 b=2 c=3 d=4
- soru 3:a=2 b=3 c=4 d=1
- soru 4: a=2 b=1 c=3
- soru 5:a=1 b=1 c=2 d=3
- soru 6: a=1 b=3 c=4 d=2
- soru 7: a=3 b=4 c=2 d=1
- soru 8: a=2 b=3 c=1
- soru 9: a=3 b=1 c=2
- soru 10: a=3 b=2 c=1
- soru 11: a=1 b=2 c=3 d=4

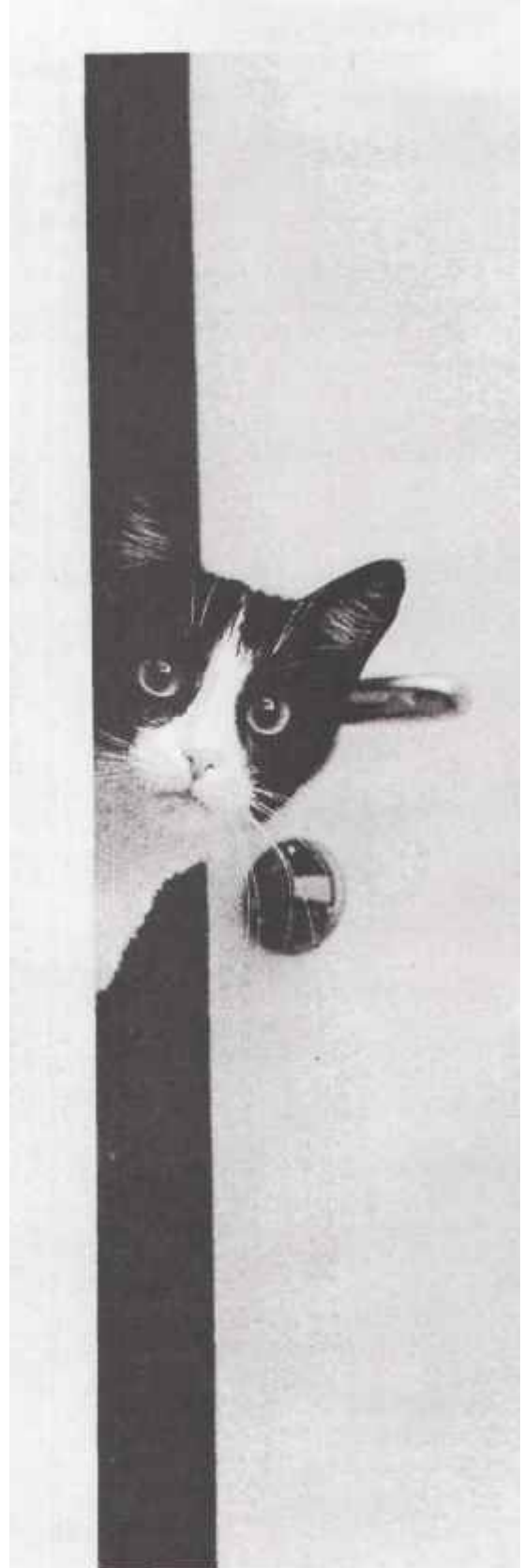
Sahibiniz olduğunu iddia eden kişi:

140 ve yukarısı: Fanatik bir kedisever. Aman dikkat edin. İşi abartmış. Ona karşı anlayışlı davranmanız gerekebilir.

101-139: Hoş bir kişi, ondan çekinmeniz yersiz, ona istediğinizi yaptırabilirsiniz, biraz kararlı olmanız gerekir.

81-100: Esnek bir kişiliği var, ilk önceleri ondan her şeyi talep edemeyebilirsiniz, ancak ısrarlarınıza dayanamıyacaktır, eninde sonunda sizi kırmayacak ve isteklerinizi yerine getirecektir.

80 ve aşağısı: İyi niyetli, ilişkinize biraz da pratik açıdan yaklaşıyor, ancak fazla zaman kaybetmeden onun bilgi ve görgüsünü arttırmak işi size düşüyor. Önceleri öğretici bir edayla, kendinizi anlatmaya çalışın. İşe yaramazsa, biraz inat ve şiddet gerekebilir. Elinizden hiçbir şeyin kurtulmayacağını unutmayın.

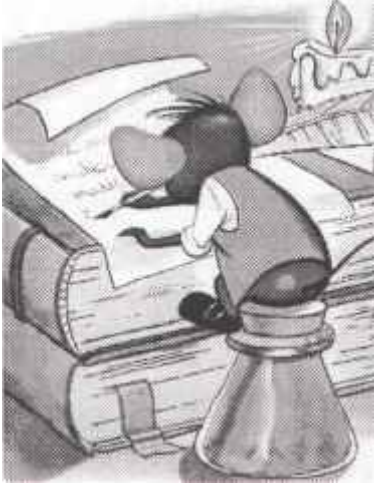
Sizden Size

Kedi Dergisine,

Aralıklarla çıkan Kedi isimli dergiyi kınayarak izliyor, verdiğim paraya acıyorum.

Her sayınızda kedileri övüyor, göklere çıkarıyorsunuz. Böylece, yıllardan beri üzerimize yapılan faşist baskıda önemli bir rolü paylaşıyorsunuz.

Pislikler içerisine terk edilmiş, toplumdan soyutlanmış, kapanlarla ve zehirlerle toplu kıyımlara uğramış, asimilasyon politikalarına kurban olmuş biz fareler ne olacağız? Bir parça

beyaz peyniri bizden esirgeyenler, varken, o acayip labirentlerde bizi dolaştırıp, süslü burjuvaların kokuları uğruna kobay olarak kullanılan biz fareler yaşam savaşı verirken, baş düşmanımız olan kedilerden yana olmak niye?

Sevecekseniz tüm hayvanları sevin, ayrımcılık yapmayın. Biraz demokratsanız bu yazıyı yayınlayın. Tom ve Jerry'yi izleyin de kim akıllı ve sevimli görün!

Fareleri Koruma Derneği
Asil Başkanı

Barış Tuncer
Miki Fare

FAKS

KİME: Kınalı Kedim
Kuçi Bey

KİMDEN: Kedisiz Kadın

YER: Ev içi Issızlığı
ZAMAN: Çözülüş
Günleri

Kınalı Kedim Kuçi Bey,

Kapıyı çektim evdeydin.
Kapıyı açtım, yoktun.

Ertesi sabah gün doğarken bir duvar dibinde konuştuk.

Belki sendin, belki değil.

Bir lahza yokoldun, yit-tin. Bu belki esaretten kurtulmuştu senin için, belki sadece kayboluş. Belki eve giden yol nerede, bilemedin sen de. Gelemedin geriye. Belki seçtiğin başka bir hayat. Bilmiyorum.

Hep üzülürdüm biraz sen pencereden mahzun bakarken, dışarda alabildiğine bir hayat. İçerde ise sadece benim sevgim. Bakışım la sevdim seni. Patilerini, gıdını, kulaklarını sevdim. Aynı yatağı paylaştık seninle. Bazen ayakucumda kıvrılırdın, bazen başucumda. Uyuyuşunu seyrettim senin, uyanışını.... Esneyişini, gerinmeni, zeytin taneleri peşinden seyirtişini...Bir gün hayatıma aniden giriverdin. Beni o soğuk evden, o kabus çukurundan, yeraltı dehlizlerinden geçirdin. Bir dolunay vakti aniden gittin. Neredesin? İyi misin? Gelecek misin?

Ey Sevgili Kınalı Kedim. Ben seni çok sevdim. Sanki bir gün gelecek gibisin. Gidişine kızmadım. Gelmek istemezsen, orada sokaklarda mutlu olacaksan buna da kızamam. Bilirsin beni. Sadece seni çok özlerim ben ve çok severim ben.

FERİDE

Sevgili ve Sayın Keditörlere,

Erkek kedim için okuyucu köşenizde eş aranıyor şeklinde bir ilan verirseniz çok memnun olacağım. Bir de şu 19 Mayıs Üniversitesinin Laboratuvar görevlilerini ve tabi en başta emri veren Başhekimi kınayıcı bir yazı yazıp Hayvanları Koruma Derneğinin buna karşı bir kampanya yapmasını ağlaya bilir misiniz? Canız nesneler üzerinde deney yapabileceğini, hayvan vücudu ile insan vücudunun çok farklı olduğunu ve bu mahlukların da duygularını olduğunu, acı çektiğini neden hiç düşünmez, hiç acımaz daha doğrusu hakkı olmadığını idrak etmez bunlar? Bunlara bir kınayıcı not gönderdim ama şehrinin yanlış tahmin ettiğim için ulaşmadı. Geçenlerde bu üniversitenin Samsun'da olduğunu duydum ama ben Bursa'ya gönderdim. Bir de utanmadan çağ atlıyoruz demezler mi, atlıyoruz da geri atlıyoruz. Uydu yapıyorlar, çok gülünç, önce böyle şerefizce, ortaçağı animsatan rezilce gaddarlıklara son versinler, hayvanlar için bir şeyler yapsınlar. Ülkemiz adeta hayvan düşmanı bir ülke, zulümün, rezilliğin en fazla örneği burada hayvan seven çok az. Maaleef, insanlar için milyonlar toplanıyor, milyon bağış yapılıyor, bunun %10'u bile hayvanlar için yapılmıyor, yapılmadığı gibi bir de soykırım için ne mümkünse yapılmadığı gibi bir de soykırım için ne mümkünse yapılıyor. Bence Türkiye'nin her şehrinde zorunlu hayvana iyi muamele ve saygı kursu olmalıydı ve hayvanlar için kanun mutlak çıkarılmalı.

İpek Akıncıoğlu
Balgat/Ankara

*NANE (Necla Vardarlı'nın kedisi)
Dişi. 15 Haziran 1991 doğumlu*

"Hani bana ne aldınız?.."

*NANE'NİN ANNESİ (Adını
çocuklar böyle koymuş.
Necla Vardarlı'nın öteki
kedisi)*

"Yemek hazır mı?"

"Eee, şimdi biraz kestirelim..."

*"Biraz da bizi sevin. Değil mi yani?
Hep kedi, hep kedi...
N'oluyoruz?.."*

Kediniz var mı?

Ya derginiz?..

Kedi Dergisi

Abone Servisi

Tel: 0212-252 63 75

Faks: 244 08 60

